Vlaamse Regering

DE VLAAMSE MINISTER VAN OMGEVING EN LANDBOUW

BISNOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: - Voorontwerp van besluit houdende diverse bepalingen inzake omgeving, leefmilieu en natuur en ruimtelijke ordening
- Principiële goedkeuring

Samenvatting

Voorliggend besluit brengt wijzigingen aan in verschillende besluiten binnen het beleidsdomein Omgeving. De voorgestelde wijzigingen hebben uitsluitend betrekking op technische aanpassingen en omvatten geen inhoudelijke of beleidsmatige wijzigingen.

1. SITUERING

1.1 BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

Beleidsveld:
- -Omgeving en Natuur (beleidsdomein Omgeving)

1.2 VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Het bijgaande voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering werd aangepast aan het wetgevingsadvies nr. 2026/155 (delen 1 t.e.m. 3) van 15 mei 2026.

Voorliggend besluit werd hieraan aangepast, op volgende punten na:
- In een aantal gevallen wordt gevraagd een definitie toe te voegen. Echter, de begrippen in kwestie worden reeds gedefinieerd in het basisdecreet. Definities uit hogere regelingen worden immers geacht geldig te zijn voor de uitvoeringsbesluiten ervan.
- Bepaalde wijzigingen worden niet overgenomen of bijkomend wel toegevoegd, om binnen éénzelfde tekst of onderwerp consistent dezelfde formulering te gebruiken.

Op 12 mei 2026 gaf de Inspectie van Financiën, een gunstig advies. Dit advies wordt besproken in punt 3.1.3.

Het begrotingsakkoord werd verleend op 1 juni 2026.

2 INHOUD

Dit besluit brengt wijzigingen aan in de volgende besluiten. De voorgestelde wijzigingen hebben uitsluitend betrekking op technische aanpassingen en omvatten geen inhoudelijke of beleidsmatige wijzigingen.

1. BVR van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne
2. BVR van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu
3. BVR van 5 mei 2000 houdende bepaling van de nadere regels voor de opmaak en de actualisering van het plannenregister
4. VLAREBO-besluit van 14 december 2007
5. BVR van 21 november 2003 houdende maatregelen ter uitvoering van het gebiedsgericht natuurbeleid
6. Soortenbesluit van 15 mei 2009
7. BVR van 29 mei 2009 betreffende sommige aspecten van de planbatenheffing
8. BVR van 16 juli 2010 tot bepaling van stedenbouwkundige handelingen waarvoor geen omgevingsvergunning nodig is
9. Het Jachtadministratiebesluit van 25 april 2014
10. Het VLAREME
11. BVR van 17 februari 2017 betreffende het geïntegreerde planningsproces voor ruimtelijke uitvoeringsplannen, planmilieueffectrapportage, ruimtelijke veiligheidsrapportage en andere effectbeoordelingen
12. BVR van 14 juli 2017 van de Vlaamse Regering betreffende de natuurbeheerplannen en de erkenning van natuurreservaten
13. BVR van 14 juli 2017 betreffende de subsidiëring van de planning, de ontwikkeling en de uitvoering van het geïntegreerd natuurbeheer
14. BVR van 11 januari 2019 inzake de herziening of de opheffing van stedenbouwkundige voorschriften van algemene en bijzondere plannen van aanleg en gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, met toepassing van artikel 7.4.4/1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
15. BVR van 17 mei 2019 houdende de werkwijze en de voorwaarden inzake de verkoop en exploitatie van hout en andere bosproducten uit openbare bossen
16. BVR van 7 mei 2021 tot uitvoering van diverse bepalingen uit de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen en tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, wat betreft het toezicht op de naleving van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen
17. BVR van 15 september 2023 tot vaststelling van nadere regels voor aanvragen, adviezen en beslissingen over de vrijgave van woonreservegebieden
18. BVR van 22 maart 2024 over het realisatiegericht instrumentarium
19. BVR van 24 oktober 2025 tot uitvoering van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, wat betreft de milieueffectrapportage

2.1 BVR van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne

➢ *Wijziging artikel 2.3.1.3 en artikel 2.4.1.1*

Bij een decretale wijziging in 2022 werd artikel 1.7.2.5.4 van het Decreet Integraal Waterbeleid gewijzigd zodat van de uitzondering in dat artikel gebruik kan worden gemaakt bij het beslissen over de vergunning voor een project of bij de goedkeuring van een plan of een programma.

De verwijzing naar de stroomgebiedbeheerplannen in artikel 2.3.1.3 en artikel 2.4.1.1 VLAREM II leidt op dit punt tot onduidelijkheden en wordt met deze wijziging verholpen. Alle voorwaarden voor een

afwijking van de milieudoelstellingen staan in de artikelen in het Decreet Integraal Waterbeleid, waarnaar op deze manier correct verwezen wordt in VLAREM. De decretale voorwaarden blijven uiteraard onverkort gelden.

- *Wijziging artikel 5.17.4.3.19*

Dit betreft de rechtzetting van een foutieve verwijzing.

2.2 BVR van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu

In het artikel 9 van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu staan nog verwijzingen naar beheerplan-figuren die reeds in 2017 werden opgeheven en moet worden afgestemd op de terminologie van het natuurbeheerplan.
Tevens dient een verwijzing toegevoegd naar het managementplan voor Natura2000-gebieden.

Er wordt een extra punt toegevoegd om de vrijstellingen voor een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen gelijk te trekken met de vrijstellingen voor een omgevingsvergunning vegetatiewijziging. Het gaat om de maatregelen die nodig zijn om Vlaanderen klimaatweerbaar te maken via kleinschalige maatregelen zoals stuwen op particuliere grachten, verontdiepingen of erosiebeheersingsmaatregelen. Op die manier wordt vermeden dat voor dergelijke maatschappelijk nuttige maatregelen alsnog een omgevingsvergunning dient aangevraagd te worden terwijl een administratieve vereenvoudiging werd beoogd bij de opname van een vrijstelling voor stedenbouwkundige handelingen.

2.3 BVR van 5 mei 2000 houdende bepaling van de nadere regels voor de opmaak en de actualisering van het plannenregister

Voorliggende wijzigingen voorzien in een actualisering naar de huidige juridische realiteit.
De meeste lokale besturen houden bij het beheer van hun plannenregister reeds rekening met deze realiteit omdat de dagelijkse werking dit vereist (bv. om correcte stedenbouwkundige informatie te kunnen afleveren).

- Wijziging artikel 1

De aanpassing van dit artikel 1 is noodzakelijk om de manier van opmaak en beheer van het plannenregister te stroomlijnen met de richtlijnen voor het opladen en beheren van ruimtelijke plannen en verordeningen op het platform Digitale Stedenbouwkundige Informatie (DSI).

De aanpassingen zorgen ook voor het gelijktrekken met de bepalingen in artikel 5.1.1. van de VCRO.
De term 'inventaris' is niet meer relevant omdat de informatie over ruimtelijke plannen en verordeningen die vroeger in de planinventaris zat, nu deel uitmaakt van de GIS-data.

- Wijziging artikel 4

Lokale besturen beschikken nu bijna allemaal over de GIS-data van de bijzondere plannen van aanleg die van toepassing zijn op hun grondgebied.
Daarnaast zijn er, net zoals bij de gewestplannen, geen ontwerp BPA's of APA's meer.

Ook hier is de term 'inventaris' niet meer relevant omdat de informatie over ruimtelijke plannen en verordeningen die vroeger in de planinventaris zat, nu deel uitmaakt van de GIS-data.

- Wijziging artikel 5

De aanpassing van artikel 5 is nodig om te verduidelijken dat het gaat over rooilijnplannen die gekoppeld zijn aan een RUP, voorkeursbesluiten, projectbesluiten of plannen van aanleg. Hierbij

wordt opgemerkt dat er niet langer gesproken wordt over provinciewegen, gezien deze niet langer bestaan.

De inhoud van huidig artikel 10 en 11 wordt ook ondergebracht onder artikel 5 om alle inhoudelijke informatie over het opnemen van bestaande en nieuwe rooilijnplannen in het plannenregister te bundelen in één artikel.

- Wijziging artikel 6

De aanpassing van artikel 6 is nodig om te verduidelijken dat het gaat over onteigeningsplannen die gekoppeld zijn aan een RUP of BPA.
De inhoud van huidig artikel 12 en 13 wordt ook ondergebracht onder artikel 6 (deels. als tweede lid deels herneming) om alle inhoudelijke informatie over het opnemen van bestaande en nieuwe onteigeningsplannen in het plannenregister te bundelen in één artikel.

- Wijziging artikel 7

Via het Verzameldecreet Omgeving 2026 werden verordeningen toegevoegd aan de verplichte inhoud van het plannenregister.
Voorliggende aanpassing zorgt voor het gelijktrekken met de informatie over het opnemen van bestaande en de nieuwe stedenbouwkundige verordeningen en bouwverordeningen. De aanpassing is ook nodig om tegemoet te komen aan de huidige praktijk van beheer van ruimtelijk verordenende plannen en verordeningen in het platform voor Digitale Stedenbouwkundige Informatie (DSI).

- Wijziging artikel 8

Voorgestelde wijziging voorziet in de bundeling van de informatie in huidig artikel 8 en 9 waarbij de informatie over enerzijds gewestelijke en provinciale en anderzijds gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen wordt samengebracht.
Ook de bestaande ruimtelijke uitvoeringsplannen worden in dit artikel opgenomen.
Daar waar het momenteel nog mogelijk is om ontwerpen in analoge vorm ter beschikking te stellen, zal dit voortaan enkel nog digitaal kunnen. Het blijft wel relevant om ontwerpen van RUP's op te nemen, omdat ook een ontwerp van RUP als grondslag voor vergunningverlening kan dienen cfr artikel 4.4.7 VCRO en 4.3.2 VCRO.

- Wijziging artikel 9

Enerzijds wordt de inhoud van huidig artikel 9 overgenomen en gebundeld in wijzigingsartikel 8.

Sinds het decreet van 8 december 2017 werd de aanduiding van de gronden die beschouwd worden als watergevoelig openruimtegebied toegevoegd aan de inhoud van het plannenregister.
Voorliggend artikel wordt daarnaast dan ook benut om de opname van de watergevoelige open ruimtegebieden in het plannenregister nader te regelen, en voorziet aldus in een gelijktrekking met de bepalingen in artikel 5.1.1, §1, 6°, van de VCRO.
Aangezien artikel 5.6.8, §3, derde lid, van de VCRO stelt dat de mogelijkheden om rekening te houden met ontwerpen van stedenbouwkundige voorschriften, vermeld in titel IV, hoofdstuk 4, van overeenkomstige toepassing zijn in gebieden die aangeduid worden als watergevoelig open ruimtegebied, moeten ontwerp aanduidingen ook opgenomen worden.

- Wijziging artikel 10

De inhoud van huidig artikel 10 (m.b.t. nieuwe rooilijnplannen van gewestwegen) wordt thans opgenomen in artikel 5.
Dit 'lege' artikel wordt dan ook gebruikt voor de opname van de zones waar een herziening of opheffing geldt van verouderde inrichtingsvoorschriften, vermeld in artikel 7.4.4./1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (waar een afwijkingsmogelijkheid van toepassing is van bijzondere plannen van aanleg die ouder zijn dan 15 jaar).
Hiermee wordt voorzien in een gelijktrekking met de bepalingen in artikel 5.1.1, §1, 8°, van de VCRO.

- Wijziging artikel 11

De inhoud van huidig artikel 11 (m.b.t. nieuwe gemeentelijke rooilijnplannen) wordt thans opgenomen in artikel 5.
Bijgevolg wordt dit artikel gebruikt om de opname van de opgeheven reservatiestroken die in overdruk werden afgebakend in gewestplannen of algemene plannen van aanleg in het plannenregister nader te regelen en te voorzien in een gelijktrekking met de bepalingen in artikel 5.1.1, §1, 7°, van de VCRO.

Dit gaat over de reservatiestroken van het gewestplan die door het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2018[1] werden opgeheven. Die zijn als contour opgenomen in het gewestplan en kunnen dus GIS-matig 'opgenomen' worden in het plannenregister.

- Wijziging artikel 12

De inhoud van huidig artikel 12 (m.b.t. nieuwe onteigeningsplannen, opgemaakt ter uitvoering van de Vlaamse of de provinciale RUP's) wordt thans opgenomen in artikel 6.
Het 'lege' artikel voorziet voortaan in de opname van de informatie over de vrijgavebesluiten van woonreservegebieden in het plannenregister en in een gelijktrekking met de bepalingen in artikel 5.1.1, §1, 9°, van de VCRO
Het principe is hetzelfde als bij de andere plantypes met dus duidelijk gepositioneerde contouren die een zone moeten aangeven waarop een gehele of gedeeltelijke vrijgave van een woonreservegebied van toepassing is.

- Wijziging artikel 13

De inhoud van huidig artikel 13 (m.b.t. nieuwe onteigeningsplannen, opgemaakt ter uitvoering van gemeentelijke RUP's) wordt thans opgenomen in artikel 5.
Het 'lege' artikel voorziet voortaan in de opname van de informatie over bestaande en nieuwe voorkeursbesluiten en projectbesluiten in het plannenregister (en ontwerpen ervan) en in een gelijktrekking met de bepalingen in artikel 5.1.1. §1,1° van de VCRO.

- Nieuw artikel 13/1

Dit nieuwe artikel voorziet in de opname van de informatie over de zones met voorkooprecht en de zogenaamde registers plancompensaties (percelen die in aanmerking komen voor planschadevergoeding, planbatenheffing e.d.) in het plannenregister en in een gelijktrekking met de bepalingen in artikelen 5.1.1. §1,2° en 3° van de VCRO.

- Opheffing artikel 15

Dit artikel wordt opgeheven omdat de informatie hieruit wordt opgenomen in artikel 1.

- Opheffing artikel 16

Dit artikel wordt opgeheven omdat het analoog overmaken van het plannenregister niet meer relevant is.

2.4 BVR van 21 november 2003 houdende maatregelen ter uitvoering van het gebiedsgericht natuurbeleid

- *Wat betreft definities (wijziging art. 1, 3, 6, 12 en 29)*

Het Bosdecreet heeft geen eigen regels meer om beheerplannen goed te keuren en verwijst naar het Natuurdecreet.
Daarnaast spreekt het Decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu over beheerplannen, niet over beheersplannen.

[1] Besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2018 houdende opheffing van reservatiestroken die in overdruk zijn afgebakend in gewestplannen of algemene plannen van aanleg (B.S.08/02/2019)

De wijziging van "beheersplan" naar 'beheerplan' noopt ook tot wijzigingen van artikel 3, artikel 6, 1°, a), en artikel 29, §1, eerste lid, c).
De opheffing van de definitie 'bosbeheersplan' tot een wijziging van artikel 12.

- *Afstemming terminologie (wijziging art. 11)*

De criteria voor duurzaam bosbeheer zijn ondertussen opgeheven en vervangen door de criteria geïntegreerd natuurbeheer. Daarnaast wordt de verwijzing inzake subsidies in uitvoering van het Bosdecreet uitgebreid tot subsidies in uitvoering van het Natuurdecreet. Sinds 2014-2017 wordt een flink stuk van de subsidies voor bosbeheer geregeld vanuit het Natuurdecreet.
Voor wat betreft Bosdecreet betreft kunnen dat de subsidies voor bebossing en herbebossing zijn; voor wat betreft het natuurdecreet is dat de subsidiëring verbonden aan opmaak en uitvoering van het natuurbeheerplan.

- *Subsidies (wijziging art. 45 en 60)*

De verwijzing naar subsidies in uitvoering van het decreet op het natuurbehoud wordt door de wijziging van artikel 45 resp. 60 verbreed naar alle subsidies gekoppeld aan een natuurbeheerplan, en niet alleen naar de subsidies voor de natuurreservaten.

- *Samenstelling arbitragecommissie (wijziging art. 68)*

Sinds 2014-2017 is het reservatenbeleid meer verbreed en is de preferentiële rol van "erkende terreinbeherende verenigingen" veel minder expliciet. Er kunnen geen nieuwe dergelijke verenigingen bij komen. Elke grondeigenaar/beheerder kan een reservaat beheren en kan ook verwervingssubsidies verkrijgen. Het is dus te verantwoorden dat in de arbitragecommissies niet alleen vertegenwoordigers van erkende terreinbeherende verenigingen kunnen zetelen, maar ook andere beheerders van natuurreservaten of vertegenwoordigers van een erkende bosgroep.

2.5 VLAREBO-besluit van 14 december 2007

➢ Wijziging artikel 7

Het Bodemdecreet en het VLAREBO-besluit voorzien voor erkende bodemsaneringsdeskundigen in standaardprocedures en codes van goede praktijk. Deze bevatten voornamelijk technische richtlijnen voor het uitvoeren van bodemonderzoeken en voor het onderzoek van het gebruik van bodemmaterialen in kader van grondverzet. De standaardprocedures en codes van goede praktijk worden, op voorstel van OVAM, vastgesteld door de Omgevingsminister.
Conform het VLAREBO-besluit (art. 7, tweede lid) worden de ministeriële besluiten tot vaststelling van de standaardprocedures bij uittreksel in het Belgisch staatsblad bekend gemaakt. Een gelijkaardige bepaling is niet voorzien voor de besluiten tot vaststelling van de codes van goede praktijk. Omwille van de rechtszekerheid wordt met voorliggende wijzigingsbepaling uitdrukkelijk geregeld dat de ministeriële besluiten tot vaststelling van de codes van goede praktijk ook bij uittreksel in het Belgisch staatsblad worden gepubliceerd. De standaardprocedures en codes van goede praktijk zijn integraal terug te vinden op de OVAM-website.

➢ Wijziging artikel 62

Artikel 62 van het VLAREBO-besluit legt een periodieke verplichting op aan exploitanten van bepaalde in werking zijnde risico-inrichtingen om een oriënterend bodemonderzoek uit te voeren. In deze bepaling wordt voor de afbakening van de betrokken risico-inrichtingen verwezen naar de lijst in bijlage 1 van VLAREM I. Aangezien VLAREM I inmiddels is opgeheven, is deze verwijzing niet langer correct. De betreffende indelingslijst is momenteel opgenomen in bijlage 1 van titel II van VLAREM. Bij artikel 69 van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 februari 2017 werd reeds geprobeerd om de betreffende bepaling te corrigeren, maar de wijziging kon evenwel omwille van juridisch-technische redenen niet worden doorgevoerd.

Met voorliggende wijzigingsbepaling wordt de verwijzing in artikel 62 van het VLAREBO-besluit alsnog aangepast om ze opnieuw correct te laten aansluiten bij de geldende regelgeving.

- Wijziging artikel 135

Deze aanpassingen aan artikel 135 van het Vlarebo kaderen in een administratieve vereenvoudiging. De voorstellen van subsidiëringsprogramma en de jaarlijkse subsidie-aanvragen zullen voortaan op digitale wijze worden bezorgd en ingediend bij de minister.

- Wijziging artikel 137

Door deze opheffing dienen de beslissingen van de Vlaamse Regering en de minister niet meer aangetekend met ontvangstbewijs te worden betekend aan de bodemsaneringsorganisatie. Dit kadert eveneens in een administratieve vereenvoudiging.

- Wijziging artikel 140

In de praktijk is gebleken dat sommige bodemsaneringsorganisaties in de loop der jaren aanzienlijke gecumuleerde reserves kunnen opbouwen, voornamelijk als gevolg van de koppeling van de jaarlijkse subsidies aan de bijdragen die bodemsaneringsorganisaties ontvangen van contractanten in het kader van de overeenkomsten waarbij de verplichting of het engagement tot uitvoering van het beschrijvend bodemonderzoek en/of de bodemsanering wordt overgedragen, en van de mogelijkheid voor contractanten om de (resterende) jaarlijkse bijdragen op elk ogenblik in één keer te betalen.

Hoewel het aanhouden van een beperkte reserve verantwoord is met het oog op de continuïteit van de werking van de bodemsaneringsorganisaties en de financiering van toekomstige bodemonderzoeken en bodemsaneringen, doet een structureel te hoge reserveopbouw afbreuk aan de doelmatige aanwending van publieke middelen binnen het subsidiestelsel voor erkende bodemsaneringsorganisaties.

Om hieraan tegemoet te komen, voorziet de voorgestelde wijziging van artikel 140 van het VLAREBO-besluit in een mechanisme waarbij het tijdstip van de uitbetaling van de jaarlijkse subsidie aan de bodemsaneringsorganisaties kan gekoppeld worden aan de hoogte van de gecumuleerde reserves. De Vlaamse Regering kan bij de goedkeuring van het vijfjarig subsidiëringsprogramma jaarlijkse maximumbedragen voor de gecumuleerde reserves bepalen. De jaarlijkse subsidie wordt slechts uitbetaald wanneer de bodemsaneringsorganisatie aantoont dat haar gecumuleerde reserves lager liggen dan het toepasselijke plafondbedrag. Indien dit niet het geval is, wordt de uitbetaling van de subsidie opgeschort tot het moment waarop de reserves onder het vastgestelde maximumbedrag dalen.

- Wijziging artikel 155

In artikel 155, tweede lid, van het Vlarebo wordt verwezen naar "gegevens als vermeld in artikel 125, §4, tweede lid, van het Bodemdecreet". Artikel 125, §4 van het Bodemdecreet heeft evenwel geen tweede lid. Er moet hier verwezen worden naar artikel 125, §1, tweede lid.

- Invoegen nieuwe Afdeling III. Verdeelsleutel voor de (pre)financiering van de gezamenlijke verplichting tot bodemsanering in de regeling over waterbodems

Het decreet van 17 mei 2024 tot wijziging van diverse bepalingen van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006 wijzigde artikel 132 van dat decreet. Deze wijziging betreft de aanduiding van de saneringsplichtige voor de prioritaire sanering van waterbodems met ernstige verontreiniging, evenals van de gronden die verontreinigd zijn door de verspreiding van die verontreiniging via de waterbodem of het oppervlaktewater. Concreet werd een gezamenlijke saneringsplicht ingevoerd voor de beheerder van de waterbodem en de saneringsplichtige van de betrokken grond waarop de verontreiniging is ontstaan.

Deze gezamenlijke plicht geldt wanneer in het waterbodemonderzoek wordt vastgesteld op welke grond of gronden een deel van de verontreiniging van de waterbodem en van de gronden die verontreinigd zijn ten gevolge van de verspreiding van de verontreiniging van de waterbodem of het

oppervlaktewater tot stand gekomen is, m.a.w. wanneer er sprake is van een waterbodemverontreiniging die deels een diffuus en deels een toewijsbaar karakter heeft.

De (pre)financiering van de gezamenlijke verplichting tot bodemsanering gebeurt in dit geval door de saneringsplichtige personen volgens een verdeelsleutel die de OVAM op basis van de beschikbare gegevens naar alle redelijkheid vaststelt. De Vlaamse Regering bepaalt nadere regels voor de vaststelling van de verdeelsleutel.

De voorliggende wijzigingsbepaling stelt deze nadere regels vast.
Het gaat grotendeels om spiegelbepalingen van de regeling voor vermengde (land)bodem-verontreiniging, opgenomen in artikel 54/16 en 54/17 van het VLAREBO-besluit.

Waar in het bepalen van een verdeelsleutel voor vermengde (land)bodemverontreiniging rekening wordt gehouden met de bodemgesteldheid, spelen uiteraard andere factoren een rol in het geval van waterbodemverontreiniging, zijnde de historiek, de hydrodynamische eigenschappen, de sedimentdynamiek en de processen van de waterloop. Deze begrippen steunen op de code van goede praktijk 'Onderzoek van waterbodem en oevers' en worden daar verder toegelicht (titel 5 - Eigenschappen en processen van de waterloop).

De overige elementen uit de regeling voor vermengde bodemverontreiniging werden ongewijzigd overgenomen, evenals het principe dat de OVAM naar alle redelijkheid een nieuwe verdeelsleutel kan vaststellen op basis van nieuwe gegevens. Bij gebrek aan een afzonderlijk beschrijvend waterbodemonderzoek kunnen deze nieuwe gegevens weliswaar slechts vastgesteld worden n.a.v. het bodemsaneringsproject, de bodemsaneringswerken en het eindevaluatieonderzoek.

- <u>Wijziging artikel 211</u>

Bij de artikelen 86 en 90 van het decreet van 28 maart 2014 tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming werden de artikelen 147 en 154, §1, eerste lid, van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006, die de administratieve beroepsprocedure tegen beslissingen van de OVAM betreffen, vervangen. Deze vervanging had onder meer tot gevolg dat de beroepsindiener, die ervoor opteert om zijn beroepschrift te verzenden, niet langer verplicht is om dat te doen met een aangetekende brief met ontvangstbewijs, maar dat het volstaat dat hij dat doet met een aangetekende brief. In artikel 211, eerste lid, van het VLAREBO-besluit van 14 december 2007 wordt evenwel nog steeds vermeld dat de beroepsindiener, die ervoor opteert om zijn beroepschrift te verzenden, dat dient te doen met een aangetekende brief met ontvangstbewijs. Bijgevolg dienen in dat artikel de woorden "bij ter post aangetekende zending tegen ontvangstbewijs" vervangen te worden door de woorden "bij ter post aangetekende zending".

- <u>Wijziging artikel 212</u>

Middels voorliggende wijzigingsbepaling worden in eerste instantie de woorden "bij aangetekende brief" opgeheven in artikel 212, tweede en derde lid, van het VLAREBO-besluit van 14 december 2007 die de kennisgeving van de beslissingen over de ontvankelijkheid van administratieve beroepen tegen beslissingen van de OVAM betreffen. Voor wat de beroeper betreft, is de wijze van kennisgeving van die beslissingen immers reeds geregeld in het Bodemdecreet van 27 oktober 2006 en hoeft de wijze van kennisgeving van die beslissingen dus niet herhaald te worden in het VLAREBO-besluit van 14 december 2007. Voor wat de OVAM en eventuele andere aan te schrijven personen en instanties betreft, wordt deze wijziging voorgesteld omwille van administratieve vereenvoudiging en kostenefficiëntie. Door deze opheffing zullen de beslissingen over de ontvankelijkheid van een administratief beroep niet langer verplicht via een aangetekende brief aan hen ter kennis moeten worden gebracht. Een aangetekende brief biedt weliswaar rechtszekerheid, maar in het verleden is al gebleken dat een dergelijke kennisgeving bijvoorbeeld bij een groot aantal te bereiken omwonenden duur en bovendien ook niet werkbaar is, aangezien enkel de eigenaars bij de OVAM en de beroepsinstantie bekend zijn. In zulke gevallen is bijvoorbeeld een bus-aan-bus verdeling geschikter, omdat dan ook gebruikers bereikt kunnen worden, ook als deze niet bij naam gekend zijn. Met de voorgestelde wijziging kan de huidige wijze van kennisgeving bij aangetekende brief nog steeds

toegepast worden en dat zal in beginsel ook zo gebeuren, maar er wordt meer flexibiliteit toegelaten. In uitzonderlijke gevallen kan dan van de huidige wijze van kennisgeving bij aangetekende brief worden afgeweken, met name indien het – mede rekening houdende met onder meer de mogelijke gevolgen (= risico-inschatting) – niet opportuun is deze werkwijze aan te houden gelet op het aantal te versturen brieven en dus het kostenplaatje.

Verder wordt met voorliggende wijzigingsbepaling nog een juridisch-technische correctie doorgevoerd in artikel 212, derde lid, 2°, b), van het VLAREBO-besluit. Via decreet van 28 maart 2014 heeft de decreetgever de regeling rond risicobeheer in het Bodemdecreet (art. 83 tot en met 91) opgeheven. In voormelde VLAREBO-bepaling wordt evenwel nog steeds verwezen naar risicobeheer. Die verwijzing wordt met voorliggende wijzigingsbepaling opgeheven.

2.6 Soortenbesluit van 15 mei 2009

- Wijziging artikel 9

Ter volledigheid en verduidelijking wordt een verwijzing toegevoegd naar de EU Bird List (categorie A en B) waarin alle vogelsoorten opgelijst staan die beschermd worden onder de Vogelrichtlijn.

- Wijziging artikel 31/5

Het gebruik van lokdieren is een grijze zone/hiaat in onze wetgeving waarbij er geen rechtsgrond is om unielijstsoorten in deze context te kunnen gebruiken, lokdieren zijn echter wel toegestaan inzake beheer hetgeen een contradictorische indruk geeft.

Het is echter niet toegestaan levende voor de EU zorgwekkende invasieve exoten te gebruiken als lokdieren/judasdieren, ook niet als een afwijkingsbeslissing werd aangevraagd door ANB faunabeheerders.

Het vrijlaten van Unielijstsoorten is in bepaalde gevallen nodig in het kader van specifieke beheeracties. Voorbeelden hiervan zijn het gebruik van judasdieren en toepassing van steriele individuen. Judasdieren zoeken soortgenoten die dan kunnen worden bestreden. Steriele individuen verstoren de voortplanting van wild-types en doen de populatie afnemen. Dit laatste is het onderwerp van het LIFE 3n Stierkikkerproject. De Europese Commissie heeft reeds laten verstaan dat ze een afwijking hiertoe willen verlenen.

- Wijziging artikel 33

Artikel 33 bevat de voorwaarden om erkend te worden als opvangcentrum. Om een erkenning als opvangcentrum te verkrijgen, moet de aanvraag onder andere de kwalificaties en ervaring van de beheerder en van het hoofd dierenzorg bevatten.

Tot nu toe is het leveren van bewijs van een stage, doorlopen door het hoofd dierenzorg, vereist bij een eerste erkenningsaanvraag. Wanneer er na afzienbare tijd een nieuw hoofd dierenzorg komt, dan moet deze persoon eveneens de nodige ervaring hebben. Daarom wordt het bewijs van een doorlopen stage vanaf nu ook gevraagd bij wijziging van het hoofd dierenzorg. (punt 1°)

Aan deze gegevens die een aanvraag moet bevatten, wordt een punt toegevoegd dat een uittreksel uit het strafregister moet worden aangeleverd.
Opvangcentra kunnen erkend worden voor een periode van maximaal drie jaar.
Deze erkenning kan, conform artikel 34, tweede lid, 3°, op elk ogenblik worden ingetrokken de beheerder of het hoofd dierenzorg van het erkende opvangcentrum wordt veroordeeld wegens overtredingen van de regelgevingen inzake het natuurbehoud, de jacht, de riviervisserij of het dierenwelzijn.
Dit artikel 34, tweede lid, 3°, is immers enkel werkbaar indien we hierop zicht hebben (wat nu niet het geval is). (punt 2°)

- Wijziging artikel 40

Een eerste aanvraag van de subsidie voor een opvangcentrum moet de nodige bewijsstukken bevatten waaruit de jaren van activiteit blijken.

Deze bepaling is niet meer relevant aangezien een erkend opvangcentrum nu onmiddellijk recht heeft op een subsidie voor het personeel vanaf de start van de erkenning (in tegenstelling tot vroeger waarbij men minstens 5 jaar actief moest zijn). In het kader van het verkrijgen van een erkenning worden bovendien al bewijzen gevraagd waaruit 3 jaar activiteit blijkt.

- Wijziging artikel 43

In 2019 startte ANB een initiatief op rond de wijziging van het ministerieel besluit tot vaststelling van de voorwaarden voor de kenmerken en de kwaliteit van pootringen voor vogels. Tijdens de adviesprocedure stelde de Minaraad dat een voorafgaande wijziging van het Soortenbesluit wenselijk was alvorens de beoogde wijziging van het MB Pootringen door te voeren. De hierboven voorgestelde aanpassing geeft gevolg aan die aanbeveling van de Minaraad.

- Wijziging bijlage 1

Op 24 juni 2025 wijzigde Europa via de richtlijn 2025/1237 de beschermingsstatus van de wolf (Canis lupus). Dezelfde richtlijn stelt dat de Lidstaten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen treffen voor 15 januari 2027. De beschermingsstatus van de wolf wijzigde van bijlage IV naar bijlage V.
In het Soortenbesluit is de wolf opgenomen in bijlage 1 onder categorie 3. Categorie 3 is strikt voorbehouden voor de soorten die in de Habitatrichtlijn zijn opgenomen onder bijlage IV. Door de wolf in het Soortenbesluit te verplaatsen naar categorie 2 blijft categorie 3 strikt voorbehouden voor bijlage IV-soorten en blijven de verbodsbepalingen uit artikel 10 van het Soortenbesluit van toepassing op de wolf. Op die manier blijft de strikte beschermingsstatus van de wolf in Vlaanderen behouden.

Voor categorie 2 gelden grotendeels dezelfde verbodsbepalingen als voor categorie 3. Het blijft verboden om te doden, te vangen en opzettelijk betekenisvol te verstoren. Het blijft eveneens verboden om voortplantings- of rustplaatsen opzettelijk te beschadigen of te vernietigen.

Voor categorie 3 geldt een extra beschermingsbepaling. Zo is ook verboden om onopzettelijk voortplantings- of rustplaatsen te beschadigen of te vernietigen. Een situatie die zeer onwaarschijnlijk is in het geval van de wolf. Daarnaast stelt artikel 24 van het Soortenbesluit ook dat wanneer er een soortbeschermingsprogramma zou worden opgemaakt (niet verplicht), dat voor soorten uit categorie 3 maatregelen kunnen (niet verplicht) opgenomen worden die verzekeren dat het onopzettelijk doden (vb. via aanrijdingen) niet leidt tot een ongunstige staat van instandhouding. Door het verplaatsen naar categorie 2 verlaagt de kans dat dergelijke maatregelen afgedwongen kunnen worden via rechtszaken. Dit is door het mobiele karakter van wolf wel een belangrijk issue.

Het voorkomt dat we verplicht worden om langs gewestwegen afrasteringen te plaatsen en het laat toe dat we op onze eigen tempo en in het kader van een breder soortenbeleid kunnen investeren in afrasteringen waar relevant.

- Wijziging bijlage 2C

De wasbeer is een invasieve uitheemse soort die op de Europese Unielijst van zorgwekkende invasieve uitheemse soorten staat. Vlaanderen is op grond van de Europese exotenverordening verplicht maatregelen te nemen om nieuwe vestigingen te voorkomen, populaties vroegtijdig op te sporen en waar mogelijk uit te roeien of te beheersen. Het INBO stelt vast dat de soort zich ondertussen in alle Vlaamse provincies voortplant en dat de verdere uitbreiding van de populatie een risico inhoudt voor biodiversiteit, volksgezondheid en potentieel ook voor landbouwactiviteiten.
Traditionele stalen pootklemmen worden maatschappelijk vaak geassocieerd met ernstige verwondingen. Moderne pootomsluitende systemen verschillen echter fundamenteel van de klassieke "leghold traps" die in Europa verboden zijn. Pootomsluitende vallen werken specifiek op het grijpgedrag van wasberen. Het zijn buisjes waarin het aas wordt aangebracht en, na het afgaan, de

poot van de wasbeer in wordt geklemd en het dier zo gevangen wordt. Enkel wasberen kunnen het aas in de val grijpen en de val laten in werking treden. De veiligheid kan nog worden verhoogd door de val af te sluiten met een plug die ook enkel wasberen kunnen verwijderen. Dit doet geen afbreuk aan de effectiviteit van de val.
De literatuur geeft aan dat selectiviteit tot 100% kan worden behaald met pootvallen.
Verder toont onderzoek ook aan dat trauma en verwondingen uiterst beperkt zijn. Literatuur geeft aan dat er visueel geen verwondingen vast kunnen worden gesteld. Dieren vertonen ook geen bijtgedrag om zich los te maken van de val.
In de praktijk blijkt ook dat eenmaal gevangen wasberen zich 'overgeven' aan de situatie en afwachten wat er komt. Het dier ervaart geen overmatige stress. En (slimme) vallen die zijn uitgerust met een valalarm maken de tijd dat een dier in de val zit zo kort mogelijk.
Om het correct en veilig gebruik van deze vallen te garanderen, voorziet de voorgestelde wijziging een strikt gecontroleerd gebruik door professionelen via aanstelling door ANB en onder strikt voorwaarden.
Voor het gebruik in Vlaanderen moet dit beperkt blijven tot:

- gecertificeerde systemen;
- professioneel gebruik;
- verplichte opleiding;
- snelle controle-intervallen;
- onmiddellijke en humane afhandeling van gevangen dieren.

Onder het huidige Soortenbesluit worden gesloten pootomhullende vallen gecategoriseerd onder veerklemmen. Veerklemmen behoren overeenkomstig bijlage 2, C, 5°, tot de middelen waarvan het bezit verboden is.
Hoewel het Soortenbesluit, zoals weergegeven in bijlage 3/1.4, reeds toelaat om via afwijking bepaalde vangstmethoden toe te passen die voorkomen in bijlage 2A, maar niet in 3/1.3, vormt het verbod op het bezit van deze vallen een afzonderlijke juridische belemmering voor de effectieve inzet ervan.
Om het mogelijk te maken dergelijke vallen in uitzonderlijke omstandigheden en onder strikte voorwaarden in te zetten voor de bestrijding van wasberen, is daarom een beperkte aanvulling van bijlage 2, C, 5°, noodzakelijk.

➢ Wijziging bijlage 3

De mogelijkheid om een afwijking van de verbodsbepalingen vermeld in artikel 10, 12 of 16 van het Soortenbesluit via e-mail aan te vragen, wordt geschrapt in Bijlage 3, punt 3.5 Soortenbesluit.
Er is op vandaag een loket beschikbaar. Alle aanvragen worden gestroomlijnd via het loket. Dit gaat om een digitalisering. Zie E-loket voor aanvraag afwijking soortenbesluit / jachtdecreet : Afwijking soortenbesluit / jachtdecreet

➢ Wijziging bijlage 4

Bijlage 4, B, 3° wordt in overeenstemming gebracht met de gebruikelijke bepaling in afwijkingen voor bestrijding e.d.

Bijlage 4, C, 1° hoewel vermeden moet worden dat gehouden dieren ook verplicht door het VOC moeten worden opgevangen, willen we niet uitsluiten dat dieren die door NI inbeslaggenomen worden, naar een VOC kunnen worden overgebracht.

Vanuit beleidsopzicht kan bepaalde informatie over de opgevangen dieren goed benut worden om eventuele knelpunten te detecteren en oplossingen te voorzien. Deze informatie wordt nu al stelselmatig door de VOCs bijgehouden en doorgegeven.

Deze overbrenging mag geen afbreuk doen aan de taakstelling van de opvangcentra om wilde inheemse dieren op te vangen.

Bijlage 4, C, 8° en 9° wordt overeenstemmend aangepast om te garanderen dat deze info ook naar de toekomst toe voor ANB beschikbaar gesteld wordt. Door de VOCs te verplichten een sjabloon te gebruiken wordt ervoor gezorgd dat de aangeleverde info consistent is over de VOCs heen en bijgevolg ook efficiënter in gebruik. Vervolgens wordt aan 8° en 9° een logischer opbouw gegeven.

Bijlage 4, D, 3° wordt in overeenstemming gebracht met de gebruikelijke bepaling in afwijkingen voor bestrijding e.d.

2.7 BVR van 29 mei 2009 betreffende sommige aspecten van de planbatenheffing

➢ *Figuur van het meerwaarderamingsrapport*

Via het Verzameldecreet Omgeving 2026 werd de figuur van het meerwaarderamingsrapport opgeheven in de regelgeving en dit met een tweeledig doel.

- Ten eerste wordt de onnodige administratieve overlast zowel bij de initiatiefnemer van een RUP als bij de landcommissie weggenomen.
- Ten tweede wordt ook onnodige verwarring en onzekerheid vermeden bij de burger (in dit geval de heffingsplichtige eigenaar).

Met voorliggende wijziging van het zogenaamde 'Planbatenbesluit' wordt de hierboven beschreven decretale ingreep doorgetrokken.

➢ *Uitzonderingen & vrijstellingen planbaten*

Artikel 1/4 van het Planbatenbesluit bepaalt dat de initiërende overheid volgende gegevens dient over te maken aan de landcommissie om een ontwerp van meerwaarderapport te kunnen opstellen:

1° het definitieve ruimtelijk uitvoeringsplan met de bijbehorende stedenbouwkundige voorschriften;
2° het register van de percelen waarop een bestemmingswijziging wordt doorgevoerd die aanleiding kan geven tot een planbatenheffing als vermeld in artikel 2.6.4 VCRO;
3° de kadastrale gegevens van de percelen waarop een bestemmingswijziging als vermeld in 2.6.4 VCRO, is doorgevoerd;
4° per perceel het huidige bestemmingsgebied met de bijbehorende stedenbouwkundige voorschriften en de erfdienstbaarheden tot openbaar nut;
5° alle andere gegevens waarover de initiërende overheid beschikt, die nodig zijn om het meerwaarderapport op te maken.

Zolang deze gegevens niet zijn bezorgd aan de landcommissie, kan de landcommissie niet starten met de opmaak van het meerwaarderapport.

Het zogenaamde register van plancompensaties wordt in artikel 2.2.5, §1, 9°, VCRO enkel beschreven als een opgave van de percelen waarop een bestemmingswijziging wordt doorgevoerd die aanleiding kan geven tot een planbatenheffing als vermeld in artikel 2.6.4 VCRO. Uitzonderingen of vrijstellingen voor planbaten, zoals beschreven in artikels 2.6.5 en 2.6.6 VCRO, vallen hier niet onder.

De huidige regelgeving vermeldt niet uitdrukkelijk wie verantwoordelijk is voor de toets aan artikels 2.6.5 en 2.6.6 van de VCRO. Het niet uitfilteren van uitzonderingen of vrijstellingen vooraleer het meerwaarderapport wordt opgesteld, leidt ertoe dat de landcommissie overbodig werk doet en bijgevolg aan efficiëntie inboet.

Met deze wijziging wordt voorzien in een bepaling dat de planopmakende overheid de informatie over eventuele uitzonderingen en vrijstellingen dient te bezorgen aan de landcommissie.

➢ *Plaatsbezoeken*

(art. 1/5, 1/7 en 1/8/1)

Sinds de wijziging die het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 doorvoerde op de planbatenregeling, heeft de landcommissie de opdracht om de betrokken onroerende goederen te waarderen teneinde

de vermoede meerwaarde te kunnen bepalen. Om deze opdrachten uit te kunnen voeren, is het vaak vereist dat de gronden bezichtigd kunnen worden. De schatter moet daarbij in staat gesteld kunnen worden om de effectieve situatie correct in te schatten. Het betreden van zowel onbebouwde percelen als eventuele gebouwen of constructies kan daarbij nodig zijn om na te gaan wat de globale toestand is van de percelen en de constructies, om na te gaan wat de werkelijke terreintoestand is, etc.

Het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2024 over het realisatiegericht instrumentarium beschrijft de modaliteiten voor een plaatsbezoek in het kader van de aanvraag voor een compenserende vergoeding (waaronder planschade).

Het besluit van de Vlaamse Regering van 24 augustus 2009 betreffende sommige aspecten van de planbatenheffing (verder 'Planbatenbesluit') voorziet via artikel 1/7, §2 enkel in een basis voor een plaatsbezoek in het kader van een bezwaar tegen de berekening van de vermoede meerwaarde.

Met de voorgestelde wijziging wordt een rechtsgrond voorzien voor het betreden van onroerende goederen of voor het opvragen van bijkomende informatie. Er wordt eveneens bepaald dat de meerwaarde wordt bepaald op basis van de beschikbare gegevens als de gevraagde informatie niet wordt gevraagd of als het plaatsbezoek niet of niet tijdig wordt toegestaan.

De Vlaamse Regering heeft, binnen het kader bepaald door de VCRO, de bevoegdheid om nadere uitvoeringsbepalingen vast te stellen. Conform artikel 2.6.10, §2, zesde lid, VCRO kan de Vlaamse Regering nadere regels bepalen over de opmaak van het ontwerp van meerwaarderapport. .

2.8 Stedenbouwkundig vrijstellingenbesluit van 16 juli 2010

Voorliggend artikel voorziet in een vrijstelling voor het plaatsen van infrastructuur ter inrichting van vrije zwemzones (rubriek 32.8.4 van de indelingslijst bij Vlarem II)
Voorliggend besluit bevat de voorwaarden waaraan dergelijke infrastructuur moet voldoen om te kunnen genieten van een vrijstelling.

De Vlaamse Regering wil de mogelijkheid om te zwemmen in open water gevoelig verruimen, deze intentie is opgenomen in het Vlaams regeerakkoord.

Vanuit de verschillende beleidsdomeinen worden initiatieven genomen om deze beleidsintentie waar te maken.
Zo neemt VMM de verplichte staalname voor haar rekening en subsidieert Sport Vlaanderen het inrichten van vrij toegankelijke vrije zwemzones.

De vrijstelling is bedoeld voor die vrije zwemzones waarvoor subsidie mogelijk is vanuit Sport Vlaanderen, voor iedereen toegankelijk, al dan niet tegen betaling.

2.9 Jachtadministratiebesluit van 25 april 2014

- *Wijziging artikel 16*

1° Heel wat beroepsprocedures worden ingediend door personen geschorst zijn, ontzet zijn of vervallen verklaard zijn voor het recht tot voor handen hebben van vuurwapens. Het recht tot voor handen hebben van vuurwapens betreft een federale bevoegdheid. De verplichting tot weigering van een jachtverlof in de Vlaamse jachtregelgeving is gebaseerd op het feit dat er consistentie moet zijn tussen de federale wapenwetgeving en de regionale jachtwetgeving. Het is in het kader van openbare veiligheid immers belangrijk dat deze gerelateerde wetgevingen geen achterpoortjes bieden voor elkaars bepalingen. Om die reden is het dan ook niet opportuun om in een situatie waarin het recht

tot voor handen hebben van vuurwapens werd ontzegd, een jachtverlof te doen uitreiken ingevolge een beroepsprocedure over de uitreiking van het jachtverlof.

Arrest nr. 256.376 van de Raad van State van 27 april 2023 in de zaak A. 228.828/VII-40.610 heeft bepaald dat wanneer de betrokkene op het moment van instelling van beroep het recht tot voor handen hebben van wapens niet meer heeft, de beroepsbeslissing rekening moet houden met de beroepsbeslissing van de minister van Justitie in het beroep tegen de schorsing, ontzetting of vervallenverklaring van het recht tot voor handen hebben van vuurwapens. Behalve door te wachten tot ná de beroepsbeslissing van de minister van Justitie, is een beroepsbeslissing door het Agentschap voor Natuur en Bos over de weigering of intrekking van een jachtverlof daardoor materieel onmogelijk geworden. In die situatie is een beroepsbeslissing door het Agentschap voor Natuur en Bos over de weigering of intrekking op een redelijke termijn de facto onmogelijk.

Het is daarom zinvol in die situatie een beroepsdossier onontvankelijk te verklaren.

2° Advies vragen voor een onontvankelijk dossier is niet zinvol.

Het vragen van advies aan dezelfde instantie die de weigering of intrekkingsbeslissing gemotiveerd genomen heeft, is eveneens niet zinvol.
Indien de beslissing onvoldoende gemotiveerd was, is de kans op een betere motivatie na instelling van een beroep klein. En indien de motivatie wel beter zou zijn, was de eerdere motivatie een aanfluiting van de motiveringsplicht, een terecht element in de beroepsbeslissing.
Indien de gemotiveerde beslissing alsnog omwille van een veranderd inzicht of feitelijkheden onterecht bleek, staat het de bevoegde arrondissementscommissaris vrij om autonoom en zonder tussenkomst van ANB zijn beslissing te herzien. Dan is een beroepsprocedure eenvoudig stop te zetten omwille van het vervallen van het voorwerp.
Er is dus onvoldoende reden om de bevoegde arrondissementscommissaris bijkomend advies te vragen en daarbij de administratieve beroepsprocedure te bezwaren.

- *Wijziging artikel 59/2*

Voor de Hubertus Vereniging Vlaanderen vzw blijken de momenteel voorziene middelen onvoldoende in verhouding tot de taakstelling die haar wordt opgelegd. Rekening houdend met de indexatie sinds de invoering van het Jachtfonds is een verhoging van de subsidie te verantwoorden.

Voor ANB blijkt dat, door de invoering van een theoretisch herexamen en de aanzienlijke stijging van het aantal kandidaten voor het praktisch jachtexamen, de kosten voor de organisatie van de jachtexamens toenemen. Ook hier is, in het licht van de indexatie sinds de invoering van het Jachtfonds, een verhoging van de middelen te verantwoorden.

2.10 BVR VAN 28 OKTOBER 2016 HOUDENDE UITVOERING VAN HET MESTDECREET

- *Wijziging artikel 6.3.3.1*

Met dit artikel wordt in de tabel met de regressierechten, de regressierechten voor de diersoort Varkens vervangen. De productie van dierlijke mest kan, overeenkomstig de bepalingen van het Mestdecreet, hetzij forfaitair, hetzij reëel, via een nutriëntenbalansstelsel, bepaald worden (cfr. artikel 25 van het Mestdecreet). Voor landbouwers die een nutriëntenbalansstelsel toepassen zijn in de VLAREME de nadere regels ter zake opgenomen (meer bepaald in Hoofdstuk 6, Afdeling 3), waaronder de nadere regels voor het nutriëntenbalansstelsel van het type regressierechte. Deze zogenaamde regressierechten geven het verband weer tussen de opname van ruw eiwit en fosfor via het voeder en de uitscheiding van stikstof en fosfor. De landbouwer registreert hoeveel nutriënten via het voeder aan de dieren gegeven wordt, en bepaalt vervolgens de reële uitscheiding op basis van de regressierechten. Deze rechten zijn ontwikkeld op basis van praktijktesten en worden regelmatig geëvalueerd en waar nodig geactualiseerd. Recent is gebleken dat bij toepassing van de huidige regressierechten de uitscheidingscijfers voor de diersoort Varkens te hoog zijn. Dankzij een verbeterde

genetica en een sterke evolutie in voeders en voedertechnieken zijn de uitgangsvariabelen die gebruikt werden om de regressierechten te bepalen sterk gewijzigd. Vooral de voederconversie, de dagelijkse groei en de voedersamenstelling zijn sterk gewijzigd. Rekening houdend met deze nieuwe uitgangsvariabelen werden de regressierechten opnieuw bepaald. De geactualiseerde regressierechten worden met voorliggend besluit ingevoegd.

Aangezien het voor de berekening van de dierlijke mestproductie aangewezen is dat deze op jaarbasis bekeken wordt, is verder in dit besluit bepaald dat dit artikel uitwerking zal hebben vanaf 1 januari 2026. Deze terugwerkende kracht is te verantwoorden aangezien de dierlijke mestproductie op jaarbasis bekeken wordt, waardoor de betrokkene indien nodig nog afdoende tijd hebben om rekening te houden met de gewijzigde regressierechten.

Het resultaat van de regressieberekening is de theoretische productie, van respectievelijk difosforpentoxide en stikstof in mest per dier en per kalenderjaar. De regressierechten zijn een van de manieren binnen het Mestdecreet om de mestproductie te bepalen. Doordat de geconsumeerde hoeveelheid nutriënten in rekening wordt gebracht, bekomt men een meer reëel productiecijfer.

Er is geen incidentie op de PAS. De PAS grijpt namelijk in op de ammoniakemissies via de lucht, hetzij rechtstreeks van dieren, hetzij van installaties, hetzij door emissies van mest in lucht. Deze emissiefactoren zijn vastgelegd in het stikstofdecreet (bijlage 1) en zijn vaste factoren per diercategorie en stalsysteem, onafhankelijk van de efficiëntie van de dieren en het management op het bedrijf en de aanpassing van de regressierechten.

De aanpassingen in VLAREME hebben geen invloed op de reductieverplichtingen die landbouwers hebben in het kader van de PAS. Ook de impactscoreberekening in functie van de vergunningverlening wordt hierdoor niet beïnvloed. Ook het aantal benodigde nutriëntemissierechten, nodig voor het houden van een gelijk aantal dieren, blijft ongewijzigd. Alle bestaande verplichtingen binnen de PAS blijven onverkort gelden.

2.11 BVR VAN 17 FEBRUARI 2017 BETREFFENDE HET GEÏNTEGREERDE PLANNINGSPROCES VOOR RUIMTELIJKE UITVOERINGSPLANNEN, PLANMILIEUEFFECTRAPPORTAGE, RUIMTELIJKE VEILIGHEIDSRAPPORTAGE EN ANDERE EFFECTBEOORDELINGEN

Artikel 7/1 van vermeld besluit voorziet dat het provinciaal of gemeentelijk RUP samen met het besluit van de provincieraad of gemeenteraad en het volledige advies van de bevoegde commissie voor ruimtelijke ordening, opgeladen moet worden in DSI.
Het digitale platform (DSI) stuurt pas een bericht als het dossier en meer bepaald de fase 'definitieve vaststelling' is gepubliceerd op het digitale platform.
Om te publiceren moet de gebruiker actie ondernemen, nl. op de knop 'Fase publiceren' klikken. Door een fase te publiceren wordt het dossier toegankelijk voor niet-ingelogde gebruikers van DSI.

Een publicatie van het schorsings- of vernietigingsbesluit (art. 7/1, derde lid, BVR 17 februari 2017) is niet nodig omdat deze fase reeds gepubliceerd is. Hierdoor is het schorsings- of vernietigingsbesluit direct raadpleegbaar voor niet-ingelogde gebruikers van DSI. Daarnaast is het ook zo dat een overheid niet het recht heeft om de fase van een dossier van een andere bevoegde overheid te publiceren.

2.12 BVR VAN 14 JULI 2017 VAN DE VLAAMSE REGERING BETREFFENDE DE NATUURBEHEERPLANNEN EN DE ERKENNING VAN NATUURRESERVATEN

- Wijziging art. 6

Artikel 6, §2, van het BVR van 14 juli 2017 voorziet hoe de aankondiging voor de consultatie van een natuurbeheerplan moet gebeuren.

Aan de bestaande wijze van kennisgeving wordt een bijkomende wijze van aankondiging toegevoegd:
- een aankondiging online, op de website van het ANB.

2.13 BVR VAN 14 JULI 2017 BETREFFENDE DE SUBSIDIËRING VAN DE PLANNING, DE ONTWIKKELING EN DE UITVOERING VAN HET GEÏNTEGREERD NATUURBEHEER

Momenteel is ANB verplicht om twee projectoproepen in drie dagbladen te publiceren: projectoproep Natuur en projectoproep aankoop gronden voor bebossing.
Voorstel is deze verplichting te herzien, en meteen ook de verplichting om de oproep openstelling te publiceren in het staatsblad mee te nemen. Voorgesteld wordt om dit te herleiden tot een oproep op de ANB-website, publicatie via de eigen sociale media kanalen en een persbericht.

2.14 BVR VAN 11 JANUARI 2019 INZAKE DE HERZIENING OF DE OPHEFFING VAN STEDENBOUWKUNDIGE VOORSCHRIFTEN VAN ALGEMENE EN BIJZONDERE PLANNEN VAN AANLEG EN GEMEENTELIJKE RUIMTELIJKE UITVOERINGSPLANNEN, MET TOEPASSING VAN ARTIKEL 7.4.4/1 VAN DE VLAAMSE CODEX RUIMTELIJKE ORDENING

Er worden enkele tekstaanvullingen van technische aard doorgevoerd aan bovenvermeld besluit ter optimalisatie van de werking van DSI.

Zo wordt artikel 1 van dit besluit afgestemd op de formulering in het besluit van de Vlaamse Regering van 15 september 2023 tot vaststelling van nadere regels voor aanvragen, adviezen en beslissingen over de vrijgave van woonreservegebieden.

In artikel 2 wordt verduidelijkt dat het opladen alleen van de aangegeven documenten inzake de voorgenomen herziening of opheffing niet volstaat, maar dat daarbij ook de instanties aangewezen moeten worden die om advies worden gevraagd.
Het digitale platform (DSI) stuurt pas een adviesvraag uit naar adviesinstanties als de bevoegde overheid actief de adviesinstanties heeft aangeduid. DSI weet niet welke adviesinstanties moeten aangeschreven worden aangezien DSI het dossier inhoudelijk niet kent.

Ook in artikel 3/1 wordt voorzien dat de gemeente niet alleen het besluit van de gemeenteraad tot herziening of opheffing van de voorschriften oplaadt in DSI, maar het dossier ook publiceert.
Het digitale platform (DSI) stuurt pas een bericht als het dossier en meer bepaald de fase definitieve vaststelling is gepubliceerd op het digitale platform. Om te publiceren moet de gebruiker actie ondernemen, nl. op de knop 'Fase publiceren' klikken. Door een fase te publiceren wordt het dossier toegankelijk voor niet-ingelogde gebruikers van DSI.

Een publicatie van het schorsings- of vernietigingsbesluit (art. 3/1, derde lid, BVR 11 januari 2019) is niet nodig omdat deze fase reeds gepubliceerd is. Hierdoor is het schorsings- of vernietigingsbesluit direct raadpleegbaar voor niet-ingelogde gebruikers van DSI. Daarnaast is het ook zo dat een overheid niet het recht heeft om de fase van een dossier van een andere bevoegde overheid te publiceren.

2.15 BVR VAN 17 MEI 2019 HOUDENDE DE WERKWIJZE EN DE VOORWAARDEN INZAKE DE VERKOOP EN EXPLOITATIE VAN HOUT EN ANDERE BOSPRODUCTEN UIT OPENBARE BOSSEN

De laatste jaren is er in de manier waarop het hout van openbare besturen verkocht wordt verandering gekomen. Door de wijzigingen van het Besluit van de Vlaamse Regering dat de

houtverkopen regelt is de opening gemaakt dat derden de organisatie van de houtverkoop opnemen (in casu Bosgroepen).
Daarbij komt dat door de recente wijziging van de invulling van het Technisch beheer openbare besturen beroep moeten kunnen doen op derden voor de organisatie van hun houtverkopen. Hierbij kunnen ze de markt laten spelen.
De effectieve kosten van de organisatie van een houtverkoop (hameringen, opmetingen, opmaak verkoopsdocumenten, organisatie koopdag en opvolging exploitaties), niet gedekt worden door de in de wetgeving voorziene 3% kosten. In het licht van voorgaande lijkt het logischer dat de wijze van bepaling van de kosten vrij gelaten wordt zodat bij elke verkoop de effectieve kost kan doorgerekend worden aan de kopers.

2.16 BVR VAN 7 MEI 2021 TOT UITVOERING VAN DIVERSE BEPALINGEN UIT DE WET VAN 28 DECEMBER 1967 BETREFFENDE DE ONBEVAARBARE WATERLOPEN EN TOT WIJZIGING VAN HET BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING VAN 12 DECEMBER 2008 TOT UITVOERING VAN TITEL XVI VAN HET DECREET VAN 5 APRIL 1995 HOUDENDE ALGEMENE BEPALINGEN INZAKE MILIEUBELEID, WAT BETREFT HET TOEZICHT OP DE NALEVING VAN DE WET VAN 28 DECEMBER 1967 BETREFFENDE DE ONBEVAARBARE WATERLOPEN

In het kader van het project "Regelrecht' werden een aantal vereenvoudigingsvoorstellen uitgewerkt waaronder een voorstel om de termijn voor het doorgeven van de onttrokken volumes te verlengen van 15 naar 60 dagen. Captaties gebeuren meestal in periodes van drukke veldwerkzaamheden waardoor het niet evident is om aan de voorwaarde van 15 dagen te voldoen.

2.17 BVR VAN 15 SEPTEMBER 2023 TOT VASTSTELLING VAN NADERE REGELS VOOR AANVRAGEN, ADVIEZEN EN BESLISSINGEN OVER DE VRIJGAVE VAN WOONRESERVEGEBIEDEN

Er In artikel 8 wordt ook een foutieve vervanging door rechtgezet. Zo verving het besluit van de Vlaamse Regering van 25 oktober 2025 tot uitvoering van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, wat betreft de milieueffectrapportage verkeerdelijk het vierde lid i.p.v. het derde lid van artikel 8 van bovenvermeld besluit van 2023.

In artikel 10 wordt vooreerst een beperkte tekstaanvulling van technische aard doorgevoerd aan bovenvermeld besluit ter optimalisatie van de werking van DSI. Ten tweede wordt een vergetelheid rechtgezet. Immers, de verwijzing naar de screening werd niet mee opgenomen door het besluit van de Vlaamse Regering van 24 oktober 2025 tot uitvoering van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, wat betreft de milieueffectrapportage.

2.18 BVR VAN 22 MAART 2024 OVER HET REALISATIEGERICHT INSTRUMENTARIUM

2.18.1 Criteria voor verlenging termijn voor indienen aanvraag compenserende vergoeding/koopplicht

Nieuw art. 5/1, art. 18/1, art. 45/1, art. 66/1

Het Instrumentendecreet bepaalt de termijn waarbinnen aanvragen voor een compenserende vergoeding of een koopplicht ingediend moeten worden. Een compenserende vergoeding moet ingediend worden binnen een termijn van twee jaar na het ontstaan van het recht op een compenserende vergoeding (zie artikel 11 Instrumentendecreet). Een aanvraag voor het vervullen van een koopplicht moet ingediend worden binnen twee jaar na het van kracht worden van de gebruiksbeperking (zie artikel 24 Instrumentendecreet).

De termijn van twee jaar kan, conform artikel 11 en 24 van het Instrumentendecreet, eenmalig verlengd worden met twee jaar. De Vlaamse Regering kan criteria vaststellen voor de verlenging van de termijn (zie artikel 11, vierde lid en artikel 23, §4 Instrumentendecreet). De Vlaamse Regering heeft dergelijke criteria nog niet vastgesteld. Daardoor hebben de initiatiefnemers, de landcommissies en de tot aankoop verplichte entiteiten geen richtlijnen om te beoordelen of een verlenging al dan niet mogelijk is.

Met voorliggend voorstel wordt verlenging van de termijn mogelijk als de aanvrager overmacht aantoont.

2.18.2 Beoordeling ontvankelijkheid van aanvraag compenserende vergoeding/koopplicht

Artikel 6/1, art. 19/1, art. 46/1, art. 67/1

Bij aanvragen voor een compenserende vergoeding of een koopplicht wordt momenteel eerst beoordeeld of een aanvraag volledig is. Als de aanvraag onvolledig is, wordt aan de aanvrager gevraagd om de ontbrekende stukken over te maken binnen een bepaalde termijn. Als de ontbrekende stukken niet tijdig worden overgemaakt dan verklaart de bevoegde instantie de aanvraag onontvankelijk.

Bijgevolg kunnen de aanvragen momenteel enkel onontvankelijk worden verklaard als de aanvrager de ontbrekende stukken niet tijdig overmaakt aan de bevoegde instantie.

Maar bij sommige aanvragen is het al onmiddellijke duidelijk dat ze niet in aanmerking komen voor een compenserende vergoeding of een koopplicht. Met voorliggend voorstel kunnen deze aanvragen onmiddellijk onontvankelijk worden verklaard, zonder dat de stap van het volledigheidsonderzoek doorlopen wordt. Deze werkwijze vermindert de werklast voor de bevoegde overheid. Deze werkwijze schept ook meteen duidelijkheid aan de aanvrager zodat deze niet nutteloos allerlei documenten moet bij elkaar zoeken.

De onontvankelijkheid kan onmiddellijk vastgesteld worden in de volgende situaties:

- de aanvrager van een compenserende vergoeding heeft een vordering aanhangig gemaakt bij de burgerlijke rechter voor een vergoeding die gebaseerd is op dezelfde feiten.
- de aanvrager van een compenserende vergoeding vecht het overheidsbesluit dat aanleiding geeft tot een compenserende vergoeding bij de administratieve rechter aan.
- de aanvrager tot het vervullen van een koopplicht heeft een vordering aanhangig gemaakt bij de burgerlijke rechter die op dezelfde feiten gebaseerd is.
- de aanvrager tot het vervullen van een koopplicht vecht de gebruiksbeperking die aanleiding geeft tot de koopplicht aan voor de administratieve rechter.
- er werd nog geen definitieve beslissing genomen over de aanvraag voor een eigenaarsvergoeding van de aanvrager tot het vervullen van een koopplicht voor hetzelfde onroerend goed.
- bij de aanvraag tot het vervullen van een koopplicht wordt geen verwervingstitel voor het onroerend goed voorgelegd.
- de aanvraag heeft betrekking op een perceel dat niet ligt binnen het ruimtelijk toepassingsgebied van de compenserende vergoeding of de koopplicht. Bijvoorbeeld een aanvraag voor een planschadevergoeding voor een perceel dat niet ligt binnen een watergevoelig openruimtegebied of een ruimtelijk uitvoeringsplan.
- de aanvraag werd ingediend buiten de termijn waarbinnen een aanvraag ingediend moet worden. Bijvoorbeeld een aanvraag voor een koopplicht werd ingediend buiten de decretaal bepaalde termijn van 2 jaar. Of de aanvraag voor een planschadevergoeding wordt aangevraagd voor een ruimtelijk uitvoeringsplan waarop de nieuwe regeling van de planschaderegeling zoals bepaald in het Instrumentendecreet, nog niet van toepassing is.
- de aanvraag werd ingediend door iemand die niet de begunstigde is van de compenserende vergoeding of van de koopplicht. Bijvoorbeeld: de aanvraag van een gebruikersvergoeding door iemand die eigenaar is maar die geen gebruiker is.

2.18.3 Beoordeling volledigheid aanvraag compenserende vergoeding/koopplicht

Artikel 7; art. 20, art. 47, art. 68

Bij aanvragen voor een compenserende vergoedingen of een koopplicht waarbij de aanvraag onvolledig is, moet de aanvrager de ontbrekende stukken overmaken binnen 30 dagen. Als de ontbrekende stukken niet binnen deze termijn worden overgemaakt, moet de aanvraag onontvankelijk worden verklaard.

De termijn van 30 dagen waarbinnen de aanvrager de ontbrekende stukken moet overmaken, is te kort. Bepaalde stukken moet de aanvrager opvragen bij derden waardoor het niet steeds mogelijk is om de stukken binnen de voormelde termijn in te dienen. Daarom wordt voorgesteld om de termijn waarbinnen de aanvrager de ontbrekende stukken moet indienen, te verlengen van 30 naar 60 dagen.

Als de ontbrekende stukken niet binnen de termijn worden overgemaakt, moet de aanvraag momenteel onontvankelijk worden verklaard. Om enige flexibiliteit in de procedure in te bouwen ten gunste van de aanvrager, wordt voorgesteld dat de aanvraag onontvankelijk 'kan' verklaard worden als de ontbrekende stukken niet tijdig worden overgemaakt. De bevoegde overheid beslist zelf of de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard bij het niet tijdig indienen van de ontbrekende stukken.

In ieder geval kan de aanvraag niet volledig verklaard worden als de ontbrekende stukken niet worden ingediend. Als een aanvraag niet volledig is verklaard, wordt de aanvraag ook niet verder behandeld.

2.18.4 Betreden van percelen – plaatsbezoek

Het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 bevat een aantal decretale opdrachten voor de overheid waarbij zij beslissingen moet nemen over de toekenning van compenserende vergoedingen en de vervulling van koopplichten. Om deze opdrachten uit te kunnen voeren en de waarde van de gronden correct te kunnen bepalen, kan het nodig zijn dat de betrokken gronden worden bezichtigd. Het kan vereist zijn dat zowel onbebouwde percelen (zoals weiden en bossen) als bebouwde percelen (zoals woningen, tuinen en gebouwen), betreden kunnen worden.

Het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2024 over het realisatiegericht instrumentarium bevat reeds een regeling voor plaatsbezoeken in het kader van aanvragen voor een compenserende vergoeding en van aanvragen tot het vervullen van een koopplicht. Het voormelde besluit bevat geen regeling voor plaatsbezoeken in het kader van de opmaak van een schaderamingsrapport.

De plaatsbezoeken vinden enerzijds plaats in het kader van aanvragen voor een compenserende vergoeding en van aanvragen tot het vervullen van een koopplicht. Deze aanvragen worden dus geïnitieerd door de burger zelf. De betrokkene heeft er alle belang bij dat er een correcte waardering van de betrokken goederen gebeurt zodat ook een correcte compenserende vergoeding of aankoopprijs bepaald kan worden. De bezichtiging door de overheid van de betrokken onroerende goederen wordt in deze situatie meestal niet verhinderd aangezien de burger vragende partij is.

Anderzijds kan het ook nodig zijn dat onroerende goederen worden bezichtigd voor de opmaak van een schaderamingsrapport. Op basis van het schaderamingsrapport kan de initiatiefnemende overheid de mogelijke kosten van het project m.b.t. de verschuldigde compenserende vergoedingen, beter inschatten.

De Vlaamse Regering heeft, binnen het kader bepaald door het Instrumentendecreet, de bevoegdheid om nadere uitvoeringsbepalingen vast te stellen. De hieronder vermelde rechtsgronden volstaan om het plaatsbezoek verder te regelen:

- Conform artikel 7, §2, zesde lid, artikel 8, §3, artikel 11, derde lid en artikel 14, §4 van het Instrumentendecreet kan de Vlaamse Regering nadere regels bepalen over het schaderapport, de procedure, de gegevens die bij de aanvraag worden gevoegd en over de berekening van de eigenaarsvergoeding.

- Conform artikel 7, §2, zesde lid, artikel 8, §3, artikel 11, derde lid en artikel 17, §2 van het Instrumentendecreet kan de Vlaamse Regering nadere regels bepalen over het schaderapport, de procedure, de gegevens die bij de aanvraag worden gevoegd en over de berekening van de gebruikersvergoeding.
- Conform artikel 23, §4 en 26, §4 van het Instrumentendecreet kan de Vlaamse Regering nadere regels bepalen over de procedure en de koopplichten.

2.18.5 Salderingsregel

Art. 9, §2

Het Verzameldecreet Omgeving Landbouw 2026 voorziet in een uitzondering op planschade, en voorziet dat de eventuele planbatenheffing uitgaat van de netto meerwaarde voor het gehele project. Een vergelijkbare uitzondering waarbij minwaarden op bepaalde percelen of perceelsdelen werden "gesaldeerd" met meerwaarden op andere percelen of perceelsdelen bestond in de planschaderegeling zoals die gold tot voor de inwerkingtreding van het Instrumentendecreet. Ze wordt met dit Verzameldecreet, zij het in een aangepaste redactie en toegespitst op RUP's voor gebiedsgerichte projecten, heringevoerd in de VCRO.

Om uitvoering te kunnen geven aan deze bepaling wordt voorzien dat de initiatiefnemer de Landcommissie adviseert in het bijzonder over de eventuele toepassing van artikel 2.6.2, §2 van de voormelde Codex.

2.18.6 Referentie voor bepalen van drempelbedragen compenserende vergoeding

Artikel 35, art. 39

Het Instrumentendecreet (artikel 14 en 17) en het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2024 over het realisatiegericht instrumentarium (artikel 35 en 39) bepalen dat eigenaarsvergoedingen van minder dan 500 euro en gebruikersvergoedingen van minder dan 25 euro niet worden toegekend. Uit de toelichting bij het Instrumentendecreet blijkt dat deze bepalingen vooral bedoeld zijn om de administratieve lasten voor het bestuur te verlichten.

Maar het is onduidelijk waarop dit bedrag slaat. Is dit een limiet per begunstigde, per perceel, per aanvraag, … ? De huidige regelgeving verduidelijkt dit niet.

Voorliggende voorstel verduidelijkt dat het drempelbedrag voor de eigenaarsvergoeding en de gebruikersvergoeding wordt verbonden aan een aanvraag. Aanvragers worden gestimuleerd om een gezamenlijke aanvraag in te dienen.

Als meerdere begunstigden samen één aanvraag indienen dan wordt de vergoeding uitbetaald als de gezamenlijke vergoeding voor de begunstigden die samen een aanvraag indienden, hoger is dan het drempelbedrag van 500 euro (bij eigenaarsvergoedingen) of 25 euro (bij gebruikersvergoedingen).

Een aanvraag kan immers door meerdere begunstigden worden ingediend (gezamenlijke aanvraag). Er wordt dan een volmachthouder aangeduid. De vergoeding voor alle begunstigden, vermeld in de aanvraag, wordt gestort op één rekeningnummer. De begunstigden zullen vervolgens zelf de vergoeding onder elkaar verdelen.

Bijgevolg:
- Als de gezamenlijke eigenaarsvergoeding voor de gezamenlijke aanvraag lager is dan 500 euro dan wordt de vergoeding niet toegekend. Als de gezamenlijke gebruikersvergoeding voor de gezamenlijke aanvraag lager is dan 25 euro dan wordt de vergoeding niet toegekend.
- Als de gezamenlijke eigenaarsvergoeding voor de gezamenlijke aanvraag hoger is dan 500 euro dan wordt de vergoeding wel toegekend. Als de gezamenlijke gebruikersvergoeding voor de gezamenlijke aanvraag hoger is dan 25 euro dan wordt de vergoeding wel toegekend.

Stel: een perceel heeft 4 eigenaars – elke eigenaar is voor 1/4 volle eigenaar. De eigenaarsvergoeding voor het volledige perceel bedraagt 1.600 euro.

- Drie begunstigden dienen een gezamenlijke aanvraag in. De eigenaarsvergoeding voor de 3 begunstigden die samen een aanvraag indienden, bedraagt 1.200 euro. De eigenaarsvergoeding wordt toegekend.
- De vierde begunstigde dient een afzonderlijke aanvraag in. De eigenaarsvergoeding bedraagt voor deze begunstigde 400 euro. De eigenaarsvergoeding wordt niet toegekend.

Het verschil in behandeling is te verantwoorden door een verschil in administratieve last voor de overheid. Bij de gezamenlijke aanvraag moet de initiatiefnemer, de landcommissie en de Vlaamse Landmaatschappij maar één dossier behandelen en uitbetalen, wat een verlichting van de administratieve last betekent.

2.18.7 Verschil in de terminologie correctiefactor eigenaarswaarde

Artikel 32

Er zit een verschil in de terminologie tussen het besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009 betreffende sommige aspecten van de planbatenheffing, en van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2024 over het realisatiegericht instrumentarium, wat betreft de bepaling van de eigenaarswaarde en het hierbij horende ministerieel besluit van 27 april 2026 (de uitwerking gestandaardiseerde methode):
In het besluit van de Vlaamse Regering is er sprake van "kalenderjaren" – dat is de periode van 1 januari tot en met 31 december., terwijl er in het ministerieel besluit sprake van "jaren", dat is 365 dagen.

In de praktijk wordt er gerekend met jaren (365 dagen).
Bij de budgettaire inschatting van de impact van het wijzigingsbesluit kon slechts een globale inschatting gemaakt worden die eigenlijk uitging van "jaren" ipv "kalenderjaren".
Dit betrof een positieve impact want de verwervingstijdstip e.d. correct in rekening brengen haalt eigenaarswaarde naar beneden.
Daarnaast zijn er in de bijlage bij het MB voorbeelden opgenomen waarbij gerekend wordt met jaren (365 dagen). Bv. punt 6.2.1 – voorbeeldberekening 1
"N = het aantal volledige jaren tussen het tijdstip dat het perceel de bestemming verkreeg die gold op de dag voorafgaand aan de referentiedatum (19 april 1978) en de referentiedatum (27 juni 2025). N = 47" Echter, bij kalenderjaren is N = 46 - bij jaren is N = 47

Vandaar wordt een rechtzetting voorgesteld om aan te sluiten bij de concrete bedoeling van de berekening.

2.19 BVR VAN 24 OKTOBER 2025 TOT UITVOERING VAN TITEL IV VAN HET DECREET VAN 5 APRIL 1995 HOUDENDE ALGEMENE BEPALINGEN INZAKE MILIEUBELEID, WAT BETREFT DE MILIEUEFFECTRAPPORTAGE

- *Wijziging bijlage 2*

De voorgestelde wijziging betreft een vervollediging van de omzetting van bijlage II van de MEB-richtlijn, meer bepaald punt 13 b).
Met het m.e.r.-besluit van 24 oktober 2025 zijn er nieuwe m.e.r.-rubrieken in werking getreden n.a.v. het afschaffen van de ontheffingsmogelijkheid met modernisering m.e.r. Rubriek 13 b) van de MEB-richtlijn werd omgezet in rubriek 14 in bijlage II bij het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage.
Bij de opmaak van de nieuwe bijlagen houdende de m.e.r.-rubrieken werd echter de bestaande rubriek 14 vergeten in de nieuwe bijlage 2 bij het m.e.r.-besluit van 24 oktober 2025. Gezien deze rubriek een letterlijke omzetting is van de MEB-richtlijn is het noodzakelijk dat deze opnieuw in bijlage 2 bij het m.e.r.-besluit wordt opgenomen om enige ingebrekestelling van de Europese Commissie te vermijden.

Het toepassingsgebied van de rubriek blijft hetzelfde, het is van toepassing op projecten van bijlage 1 die uitsluitend of hoofdzakelijk dienen voor het ontwikkelen en beproeven van nieuwe methoden of producten en die niet langer dan twee jaar worden gebruikt. Het gaat dus nog steeds om proefprojecten.
Niet te verwarren met de projecten waarvoor een proefvergunning conform artikel 69 van het Omgevingsvergunningendecreet wordt verleend voor een bepaalde proeftermijn. Wat een volledig andere finaliteit heeft."

3 SPREEKNOTA – KERNOVERZICHT WIJZIGINGEN PER BVR

Voorliggend ontwerpbesluit bevat een reeks hoofdzakelijk technische en juridisch-administratieve aanpassingen aan bestaande besluiten binnen het beleidsdomein Omgeving. De rode draad is: actualisering van verouderde verwijzingen, afstemming op gewijzigde decreten, digitalisering van procedures, administratieve vereenvoudiging en verduidelijking van bestaande regels. Het ontwerp voert geen fundamentele beleidswijziging door.

3.1 1. VLAREM II

De wijzigingen aan VLAREM II zijn technisch van aard. Ze zorgen ervoor dat de verwijzingen naar de regeling over afwijkingen van milieudoelstellingen opnieuw correct aansluiten bij het Decreet Integraal Waterbeleid. Daarnaast wordt een foutieve verwijzing in een bepaling over houders rechtgezet.

3.2 2. BVR NATUURBEHOUD EN NATUURLIJK MILIEU VAN 23 JULI 1998

Dit besluit wordt afgestemd op de actuele terminologie van het natuurbeheerplan en op het managementplan voor Natura 2000-gebieden. Daarnaast wordt een vrijstelling ingevoerd voor kleinschalige klimaatadaptieve maatregelen, zodat nuttige ingrepen zoals stuwen, verontdiepingen of erosiebeheersingsmaatregelen niet onnodig vergunningsplichtig blijven.

3.3 3. BVR PLANNENREGISTER VAN 5 MEI 2000

De wijzigingen actualiseren het plannenregister aan de huidige digitale en juridische realiteit. Ze stemmen de regels af op DSI en op artikel 5.1.1 VCRO. Verouderde begrippen verdwijnen, en nieuwe of bestaande planfiguren zoals rooilijnplannen, onteigeningsplannen, verordeningen, watergevoelige openruimtegebieden, vrijgavebesluiten, voorkeurs- en projectbesluiten en plancompensaties worden duidelijker opgenomen.

3.4 4. BVR GEBIEDSGERICHT NATUURBELEID VAN 21 NOVEMBER 2003

Dit besluit wordt terminologisch afgestemd op het huidige natuur- en bosbeleid. Verouderde verwijzingen naar bosbeheersplannen en criteria voor duurzaam bosbeheer worden vervangen door verwijzingen naar beheerplannen en geïntegreerd natuurbeheer. Ook de subsidieregeling wordt breder afgestemd op natuurbeheerplannen en de samenstelling van arbitragecommissies wordt aangepast aan de verbrede praktijk van natuurreservatenbeheer.

3.5 5. VLAREBO-BESLUIT VAN 14 DECEMBER 2007

De wijzigingen aan VLAREBO combineren technische correcties, administratieve vereenvoudiging en uitvoering van recente decreetswijzigingen. Het gaat onder meer om correcte publicatie van codes van goede praktijk, actualisering van verwijzingen, digitale indiening, soepelere kennisgeving, regeling van gecumuleerde reserves bij bodemsaneringsorganisaties en nieuwe regels voor de verdeelsleutel bij gezamenlijke saneringsplicht voor waterbodems.

3.6 6. SOORTENBESLUIT VAN 15 MEI 2009

Het Soortenbesluit wordt verduidelijkt en geactualiseerd. Er komt een verwijzing naar de EU Bird List, regels rond invasieve exoten en lokdieren worden verduidelijkt, de erkenningsvoorwaarden voor opvangcentra worden aangescherpt, en procedures worden verder gedigitaliseerd. Daarnaast wordt de wolf in de juiste categorie geplaatst, zonder de strikte bescherming in Vlaanderen af te bouwen.

3.7 7. PLANBATENBESLUIT VAN 29 MEI 2009

De wijzigingen voeren de decretale afschaffing van het meerwaarderamingsrapport door en verminderen zo administratieve lasten. Daarnaast wordt verduidelijkt dat de planopmakende overheid informatie over uitzonderingen en vrijstellingen aan de landcommissie moet bezorgen. Ook wordt een rechtsgrond voorzien voor plaatsbezoeken of het opvragen van informatie bij de waardering van gronden.

3.8 8. STEDENBOUWKUNDIG VRIJSTELLINGENBESLUIT VAN 16 JULI 2010

Er wordt een vrijstelling ingevoerd voor infrastructuur voor vrije zwemzones, onder voorwaarden. Dit ondersteunt de beleidsdoelstelling om zwemmen in open water ruimer mogelijk te maken, zonder voor beperkte en maatschappelijk nuttige infrastructuur telkens een omgevingsvergunning te vereisen.

3.9 9. JACHTADMINISTRATIEBESLUIT VAN 25 APRIL 2014

De beroepsprocedure rond jachtverloven wordt verduidelijkt, vooral wanneer het recht om vuurwapens voorhanden te hebben federaal is geschorst of ontzegd. Onontvankelijke dossiers hoeven niet langer inhoudelijk te worden behandeld. Daarnaast worden de maximale middelen voor ANB en Hubertus Vereniging Vlaanderen binnen het Jachtfonds aangepast aan de gestegen kosten.

3.10 10. VLAREME

De regressierechten voor varkens worden geactualiseerd op basis van recente praktijkgegevens. Door verbeterde genetica, voederconversie en voedertechnieken waren de bestaande uitscheidingscijfers niet langer accuraat. 11. BVR geïntegreerd planningsproces van 17 februari 2017 De wijziging verduidelijkt de werking van DSI bij de definitieve vaststelling van RUP's. De bevoegde overheid moet de fase effectief publiceren, zodat het dossier toegankelijk wordt en de automatische kennisgevingen correct verlopen. Voor schorsings- of vernietigingsbesluiten is geen bijkomende publicatie door een andere overheid nodig.

3.11 12. BVR NATUURBEHEERPLANNEN EN ERKENNING NATUURRESERVATEN VAN 14 JULI 2017

De consultatie over ontwerp-natuurbeheerplannen wordt beter bekendgemaakt. Naast bestaande kennisgevingswijzen wordt ook een online aankondiging via ANB toegevoegd.

3.12 13. BVR SUBSIDIËRING GEÏNTEGREERD NATUURBEHEER VAN 14 JULI 2017

De bekendmaking van projectoproepen wordt gemoderniseerd. De verplichting om oproepen in dagbladen en het Belgisch Staatsblad te publiceren wordt vervangen door communicatie via de ANB-website, sociale media en een persbericht. Dat sluit beter aan bij de huidige communicatiepraktijk.

3.13 14. BVR HERZIENING OF OPHEFFING STEDENBOUWKUNDIGE VOORSCHRIFTEN VAN 11 JANUARI 2019

De wijzigingen zijn technisch en hebben tot doel DSI correcter te laten functioneren. Er wordt verduidelijkt dat adviesinstanties actief moeten worden aangeduid en dat de bevoegde overheid het dossier ook effectief moet publiceren. Zo kunnen adviesvragen en kennisgevingen digitaal correct verlopen.

3.14 15. BVR VERKOOP EN EXPLOITATIE VAN HOUT UIT OPENBARE BOSSEN VAN 17 MEI 2019

De regeling wordt aangepast aan de huidige praktijk waarbij ook derden, zoals bosgroepen, houtverkopen kunnen organiseren. Omdat de werkelijke kosten vaak hoger liggen dan de vaste vergoeding, wordt meer ruimte gelaten om de effectieve kosten van organisatie en opvolging door te rekenen aan de kopers.

3.15 16. BVR ONBEVAARBARE WATERLOPEN VAN 7 MEI 2021

De termijn voor het doorgeven van onttrokken volumes bij captaties wordt verlengd van 15 naar 60 dagen. Dat is een administratieve vereenvoudiging, omdat captaties vaak plaatsvinden tijdens drukke veldwerkperiodes waarin de korte termijn moeilijk haalbaar is.

3.16 17. BVR VRIJGAVE WOONRESERVEGEBIEDEN VAN 15 SEPTEMBER 2023

Dit besluit krijgt enkele technische rechtzettingen. Een foutieve vervanging in artikel 8 wordt gecorrigeerd en in artikel 10 wordt een ontbrekende verwijzing naar screening opnieuw opgenomen. Daarnaast wordt de werking via DSI verder verduidelijkt.

3.17 18. BVR REALISATIEGERICHT INSTRUMENTARIUM VAN 22 MAART 2024

De wijzigingen verduidelijken de procedures voor compenserende vergoedingen en koopplichten. Er komen criteria voor termijnverlenging bij overmacht, onmiddellijke onontvankelijkheid wordt mogelijk in duidelijke gevallen, de termijn voor ontbrekende stukken wordt verlengd van 30 naar 60 dagen, plaatsbezoeken worden geregeld en drempelbedragen worden gekoppeld aan de aanvraag.

3.18 19. MER-BESLUIT VAN 24 OKTOBER 2025

De wijzigingen vervolledigen de omzetting van de MEB-richtlijn door een vergeten rubriek opnieuw op te nemen in bijlage 2. Daarnaast wordt de Vlaamse Landmaatschappij geschrapt als te raadplegen instantie voor bepaalde MER-adviezen, omdat haar bevoegdheden daar niet gericht zijn op de scoping of wetenschappelijke beoordeling van milieueffecten.

- *Wijziging bijlage 3 (Te raadplegen instanties als vermeld in artikel 5, 13, 18 en 24)*

Bijlage 3, punt 2.10 en punt 2.11 bepalen dat de Vlaamse Landmaatschappij één van de adviesinstanties is, zoals bepaald in artikel 5, 13, 18 en 24 van voormeld besluit wanneer een milieueffectrapportage voor plannen en programma's wordt opgemaakt en als de gronden, gelegen binnen het voorgenomen plan of programma of binnen het studiegebied ervan, geheel of ten dele bestemd zijn:

- als agrarisch gebied of een ermee vergelijkbaar gebied;
- binnen een voorgenomen of al uitgevoerd landinrichtingsproject of ruilverkaveling.

Het gaat om volgende adviezen bij een milieueffectrapportage voor plannen en programma's:

- advies over het ontwerp van screening (artikel 5 van voormeld besluit);
- scopingadvies (artikel 13 van voormeld besluit);
- geïntegreerd scopingadvies (artikel 18 van voormeld besluit);
- advies over het MER tijdens het openbaar onderzoek (artikel 24 van voormeld besluit).

De Vlaamse Landmaatschappij heeft echter vanuit haar bevoegdheden inzake landinrichting geen taken over de scoping van een MER of om te oordelen of de effectbeoordelingen in het MER op een correct en wetenschappelijk onderbouwde wijze zijn uitgevoerd.

De afstemming van plannen en projecten met de inrichtingsprojecten van de VLM betreft vooral een inhoudelijke instemming, meer dan een instemming over de milieueffecten. Voor RUP's wordt de VLM als adviesinstantie aangeduid door het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2017 betreffende het geïntegreerde planningsproces voor ruimtelijke uitvoeringsplannen, planmilieueffectrapportage, ruimtelijke veiligheidsrapportage en andere effectbeoordelingen.

De Vlaamse Landmaatschappij dient daarom opgeheven te worden als te raadplegen adviesinstantie in de punten 2.10 en 2.11 van bijlage 3.

3.19 OVERGANGS- EN INWERKINGTREDINGSBEPALING

3.19.1 VLAREBO-besluit van 14 december 2007

Bij decreet van 17 mei 2024 werd het Bodemdecreet van 27 oktober 2006 gewijzigd. Aangezien de artikelen 5 en 9 van dat wijzigingsdecreet nadere uitvoering door de Vlaamse Regering via het VLAREBO-besluit van 14 december 2007 vereisen, heeft de decreetgever in artikel 20 van het wijzigingsdecreet de Vlaamse Regering de bevoegdheid verleend om de datum van inwerkingtreding van deze bepalingen vast te stellen. Met voorliggende bepaling wordt hieraan uitvoering gegeven door de Vlaamse Regering.

Artikel 5 van het wijzigingsdecreet van 17 mei 2024 gaat onder meer over de verplichting tot de opmaak van een project-m.e.r-screeningnota in het kader van een beperkt bodemsaneringsproject. Om deze wijzigingsbepaling uitwerking te geven, was het nodig om de inhoud van het beperkt bodemsaneringsproject, zoals geregeld in artikel 91 van het VLAREBO-besluit, uit te breiden. Dit is gebeurd bij besluit van de Vlaamse Regering van 6 december 2024 (art. 16), zodat de bepaling van artikel 5 van het wijzigingsdecreet van 17 mei 2024 uitwerking kan krijgen. Met voormelde bepaling stelt de Vlaamse Regering dan ook de datum van inwerkingtreding van artikel 5 van het wijzigingsdecreet vast, dit is tien dagen na de bekendmaking van het wijzigingsbesluit in het Belgisch staatsblad.

Artikel 9 van het wijzigingsdecreet van 17 mei 2024 gaat over de gezamenlijke saneringsplicht voor de beheerder van de waterbodem en de reguliere saneringsplichtige in geval van een vermengde waterbodemverontreiniging die deels een diffuus en deels een toewijsbaar karakter heeft. De OVAM bepaalt naar alle redelijkheid de verdeelsleutel van de kosten van de bodemsanering van de vermengde waterbodemverontreiniging. De decreetgever heeft de Vlaamse Regering de bevoegdheid gegeven om de vaststelling van de verdeelsleutel nader te regelen in het VLAREBO-besluit. Met voorliggend wijzigingsbesluit geeft de Vlaamse Regering uitvoering aan die bevoegdheid, zodat de Vlaamse Regering ook de inwerkingtreding van artikel 9 van het wijzigingsdecreet van 17 mei 2024 in het wijzigingsbesluit vaststelt, dit is tien dagen na de bekendmaking van het wijzigingsbesluit in het Belgisch staatsblad.

3.19.2 VLAREME-besluit van 14 december 200

Er is een inwerkingstredingsbepaling opgenomen voor de wijzigingen van VLAREME. Doordat binnen de mestregelgeving verschillende aspecten, zoals bemestingsnormen, mestverwerking, uitscheidingsnormen, … op jaarbasis bekeken worden, is het voor aanpassingen die betrekking hebben op dergelijke aspecten, aangewezen dat deze ingaan vanaf 1 januari. In voorliggend besluit gaat het in dat kader over de aanpassingen aan de regressierechten. Deze aanpassing houdt een actualisatie in, met relatief beperkte impact, die veelal in het voordeel is van de betrokkenen en die ook geen betrekking hebben op voorbij situaties aangezien de beoordeling op het volledige jaar betrekking heeft. Om deze reden is er voor gekozen om deze bepaling te laten ingaan vanaf 1 januari 2026.

4 BESTUURLIJKE IMPACT

4.1 BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

4.1.1 Geen budgettaire impact

De volgende, voorgestelde wijzigingen hebben **geen budgettaire impact**: de wijzigingen aan

- het BVR van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne
- het besluit van de Vlaamse Regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu
- het BVR van 28 april 2000 tot bepaling van de categorieën van bedrijven waarvoor en de gebieden waarbinnen artikel 5.6.7, § 1, eerste lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening niet kan worden toegepast
- het BVR van 5 mei 2000 houdende bepaling van de nadere regels voor de opmaak en de actualisering van het plannenregister
- het BVR van 21 november 2003 houdende maatregelen ter uitvoering van het gebiedsgericht natuurbeleid
- het Soortenbesluit van 15 mei 2009
- het BVR van 24 augustus 2009 betreffende sommige aspecten van de planbatenheffing
    - Opheffing meerwaarderamingsrapport
      De introductie van het meerwaarderamingsrapport bracht op zich geen wezenlijke budgettaire impact met zich mee omdat hier op zich geen specifieke inkomsten of uitgaven mee gemoeid zijn (behoudens de inzet van personeel op de opmaak ervan). De voorgestelde wijziging heeft bijgevolg ook geen budgettaire impact voor de Vlaamse overheid. (zie ook de nota bij het Verzameldecreet Omgeving 2026)
    - Uitzonderingen & vrijstellingen planbaten
    - Plaatsbezoeken
- BVR van 16 juli 2010 tot bepaling van stedenbouwkundige handelingen waarvoor geen omgevingsvergunning nodig is
- Jachtadministratiebesluit van 25 april 2014

- M.b.t. de wijziging van art. 16: dit voorstel heeft geen andere financiële impact dan degene die gepaard zou gaan met een verminderde belasting van de bevoegde administraties.

- de Vlareme
- BVR van 17 februari 2017 betreffende het geïntegreerde planningsproces voor ruimtelijke uitvoeringsplannen, planmilieueffectrapportage, ruimtelijke veiligheidsrapportage en andere effectbeoordelingen
- het BVR van 14 juli 2017 van de Vlaamse Regering betreffende de natuurbeheerplannen en de erkenning van natuurreservaten (uitgezonderd consultatie over het ontwerp van natuurbeheerplan)
- het BVR van 11 januari 2019 inzake de herziening of de opheffing van stedenbouwkundige voorschriften van algemene en bijzondere plannen van aanleg en gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, met toepassing van artikel 7.4.4/1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- het BVR van 7 mei 2021 tot uitvoering van diverse bepalingen uit de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen en tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, wat betreft het toezicht op de naleving van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen
- het BVR van 15 september 2023 tot vaststelling van nadere regels voor aanvragen, adviezen en beslissingen over de vrijgave van woonreservegebieden
- het BVR van 22 maart 2024 over het realisatiegericht instrumentarium
  - Criteria voor verlenging termijn voor indienen aanvraag compenserende vergoeding / koopplicht
  - Beoordeling ontvankelijkheid van aanvraag compenserende vergoeding/koopplicht
  - Beoordeling volledigheid aanvraag compenserende vergoeding/koopplicht
  - Referentie voor bepalen van drempelbedragen compenserende vergoeding
- het BVR van 24 oktober 2025 tot uitvoering van titel iv van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, wat betreft de milieueffectrapportage

4.1.2 Uitleg bij eventuele budgettaire impact

- **Koppeling tijdstip uitbetaling van de jaarlijkse subsidie aan de bodemsaneringsorganisaties aan de hoogte van de gecumuleerde reserves (art. 140 VLAREBO-besluit)**

De voorgestelde wijziging van artikel 140 VLAREBO-besluit heeft geen impact op de vastleggingskredieten. De jaarlijkse subsidies aan erkende bodemsaneringsorganisaties blijven ongewijzigd bepaald binnen het bestaande subsidiëringskader en worden verder jaarlijks vastgelegd binnen de beschikbare kredieten. De wijziging kan evenwel aanleiding geven tot een verschuiving in het tijdstip van vereffening. Indien een bodemsaneringsorganisatie niet voldoet aan de bijkomende voorwaarde inzake maximale gecumuleerde reserves, wordt de effectieve uitbetaling van de subsidie uitgesteld tot het moment waarop aan deze voorwaarde wordt voldaan. Hierdoor kan een subsidie die in een bepaald begrotingsjaar is vastgelegd, geheel of gedeeltelijk pas in een later begrotingsjaar worden vereffend.

- **Gewijzigde kennisgeving in artikel 212, tweede en derde lid, van het VLAREBO-besluit**

De huidige wijze van kennisgeving (= kennisgeving bij aangetekende brief) blijft in beginsel behouden. De wijzigingsbepaling heeft dan ook in beginsel geen budgettaire impact. Louter in uitzonderlijke gevallen zal van de huidige wijze van kennisgeving (= kennisgeving bij aangetekende brief) worden afgeweken, met name indien het – mede rekening houdende met de mogelijke gevolgen (= risico-inschatting) – niet opportuun is deze werkwijze aan te houden gelet op het aantal te versturen brieven en dus het kostenplaatje, hetgeen dan weer een gunstige budgettaire impact zal hebben.
De andere wijzigingen van het VLAREBO-besluit hebben geen budgettaire impact.

Het ontwerpbesluit heeft bijgevolg een licht positieve budgettaire weerslag voor de Vlaamse overheid.

4.1.3 Advies Inspectie van Financiën en begrotingsakkoord

Op 12 mei 2026 gaf de Inspectie van Financiën, een gunstig advies.

Voor zover de Inspectie van Financiën kon nagaan (Vlaamse Codex) is de voorgestelde wijziging aan **artikel 5.17.4.3.19, §7, van Vlarem** (het BVR houdende de algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne al doorgevoerd.

Hier is een foutieve wijziging doorgevoerd in de Vlaamse Codex:
Volgens de Vlaamse Codex luidde artikel 5.17.4.3.19, §7, Vlarem tot 30 september 2019

> *§7. In afwijking van paragraaf 5 voldoen bestaande houders, die geen deel uitmaken van een tankenpark, uiterlijk op 1 januari 2003 aan artikel 5.17.1.3.6, 5.17.1.3.7 en 5.17.1.3.8, zoals van toepassing vóór 1 juni 2015.*

Het besluit van 3 mei 2019 bevatte volgende wijzigingsbepaling:

> *In artikel 5.17.4.3.19, **§ 6**, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014, word de zinsnede "5.17.1.3.6" vervangen door de zinsnede "5.17.3.6", wordt de zinsnede "5.17.1.3.7" vervangen door de zinsnede "5.17.3.7" en wordt de zinsnede "5.17.1.3.8" vervangen door de zinsnede "5.17.3.8".*

De voorgestelde wijziging werd in 2019 echter verkeerdelijk voorzien in paragraaf 6, niet 7. Dit wordt thans rechtgezet.

De Inspectie van Financiën plaatst juridische vraagtekens bij de decretale basis van de **bevoegdheid om onroerende goederen** die geen woningen, tuinen horende bij woningen of gebouwen bestemd voor privé- of bedrijfsactiviteiten zijn, **te mogen betreden** zonder een afspraak tot een plaatsbezoek te maken met de betrokken aanvragers of eigenaars. Inhoudelijk acht de IF het voorstel wel voldoende onderbouwd.

In het voorontwerp dat voor principiële goedkeuring wordt voorgelegd, worden de bepalingen die stellen dat geen afspraak vereist zou zijn, geschrapt.

De Inspectie beaamt dat de **budgettaire impact hoogstens bijkomstig** is. Wel merkt ze op dat de nota aan de Vlaamse Regering geen aandacht besteedt aan artikel 46, dat het **Jachtadministratiebesluit** wijzigt. Deze wijziging verhoogt het maximale bedrag dat het ANB jaarlijks uit het Jachtfonds kan gebruiken (1) en de maximale werkingssubsidie voor Hubertus Vereniging Vlaanderen vzw (2).
Volgens de IF is de onderbouwing erg beperkt, vooral voor de subsidie aan HVV. De verhoging lijkt neer te komen op een indexatie sinds de oprichting van het Jachtfonds.

Het gaat bovendien om maximale bedragen, afhankelijk van beschikbare kredieten; de uiteindelijke toekenning gebeurt later via het subsidiedossier. De IF kan de wijzigingen aanvaarden, maar wijst erop dat ze een potentiële budgettaire impact hebben.
Hiervan wordt akte genomen.

Op 1 juni 2026 werd het begrotingsakkoord verleend.

4.2 ESR-TOETS

Niet van toepassing.

4.3 IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

4.3.1 Geen impact op personeelsbestand of - budgetten

De volgende voorstellen hebben **geen weerslag** op het personeelsbestand en de -budgetten van de Vlaamse Gemeenschap: de wijzigingen aan

- het BVR van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne
- het BVR van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu
- het BVR van 5 mei 2000 houdende bepaling van de nadere regels voor de opmaak en de actualisering van het plannenregister
- het BVR van 21 november 2003 houdende maatregelen ter uitvoering van het gebiedsgericht natuurbeleid
- het VLAREBO-besluit van 14 december 2007
- het Soortenbesluit van 15 mei 2009
- BVR van 16 juli 2010 tot bepaling van stedenbouwkundige handelingen waarvoor geen omgevingsvergunning nodig is
- Jachtadministratiebesluit van 25 april 2014
- de Vlareme
- BVR van 17 februari 2017 betreffende het geïntegreerde planningsproces voor ruimtelijke uitvoeringsplannen, planmilieueffectrapportage, ruimtelijke veiligheidsrapportage en andere effectbeoordelingen
- het BVR van 11 januari 2019 inzake de herziening of de opheffing van stedenbouwkundige voorschriften van algemene en bijzondere plannen van aanleg en gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, met toepassing van artikel 7.4.4/1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- het BVR van 7 mei 2021 tot uitvoering van diverse bepalingen uit de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen en tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, wat betreft het toezicht op de naleving van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen
- het BVR van 15 september 2023 tot vaststelling van nadere regels voor aanvragen, adviezen en beslissingen over de vrijgave van woonreservegebieden
- het BVR van 22 maart 2024 over het realisatiegericht instrumentarium
  - Criteria voor verlenging termijn voor indienen aanvraag compenserende vergoeding / koopplicht
  - Beoordeling volledigheid aanvraag compenserende vergoeding/koopplicht
- het BVR van 14 juli 2017 van de Vlaamse Regering betreffende de natuurbeheerplannen en de erkenning van natuurreservaten
- het BVR van 14 juli 2017 betreffende de subsidiëring van de planning, de ontwikkeling en de uitvoering van het geïntegreerd natuurbeheer
- BVR 17 mei 2019 houdende de werkwijze en de voorwaarden inzake de verkoop en exploitatie van hout en andere bosproducten uit openbare bossen
  Het gaat om een verhoging van de verkoopprijs die door de koper van hout/bosproducten wordt betaald. Deze 3 %-vergoeding is inkomstenverhogend voor de administratie die het bos beheert; er is geen extra uitgave voor de overheid. Het is een kostendekkende maatregel: de vergoeding dekt administratieve kosten die de VO zelf maakt.
- het BVR van 24 oktober 2025 tot uitvoering van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, wat betreft de milieueffectrapportage

4.3.2 Uitleg bij eventuele impact op personeelbestand of -budgetten

- **het BVR van 24 augustus 2009 betreffende sommige aspecten van de planbatenheffing**

- *Figuur van het meerwaarderamingsrapport*

Zoals ook aangegeven in de nota bij het Verzameldecreet Omgeving 2026 heeft het voorstel een licht positieve impact op het personeelsbestand en de personeelsbudgetten van de Vlaamse Gemeenschap. De landcommissies en de VLM moeten niet meer instaan voor de opmaak van deze rapporten, waardoor de vrijgekomen capaciteit kan worden ingezet voor andere kerntaken van VLM. Het departement Omgeving moet niet meer instaan voor de administratieve handelingen verbonden aan de aanvraag van een meerwaarderamingsrapport en het behandelen van eventuele bezwaren van burgers over dit meerwaarderamingsrapport tijdens het openbaar onderzoek van een ruimtelijk uitvoeringsplan.

- *Uitzonderingen & vrijstellingen planbaten*

De voorgestelde wijziging heeft een licht positieve weerslag op het personeelsbestand en de budgetten van de Vlaamse overheid. De bepaling moet er immers toe leiden dat de landcommissie geen meerwaarde berekent voor percelen die worden uitgesloten van de planbatenheffing.
Voor de Vlaamse overheid in haar hoedanigheid als planopmakende overheid impliceert de voorgestelde wijziging dat zij - aanvullend op het reeds voorziene register plancompensaties - ook dient te voorzien in een extra nazicht van de uitzonderings- of vrijstellingsbepalingen inzake planbaten. Het is aannemelijk dat deze inspanning vooraan in het proces zal leiden tot minder bezwaren bij het ontwerp meerwaarderapport of het aanslagbiljet. Globaal gezien is er voor dit aspect dus geen weerslag.

- **BVR van 22 maart 2024 over het realisatiegericht instrumentarium**

- *Beoordeling ontvankelijkheid van aanvraag compenserende vergoeding/koopplicht*

Het voorstel heeft een licht positieve impact op het personeelsbestand en de personeelsbudgetten van de Vlaamse Gemeenschap.
De initiatiefnemer, de landcommissie, de tot aankoop verplichte entiteit kan een aanvraag onmiddellijk onontvankelijk verklaren als blijkt dat de aanvraag pertinent onontvankelijk is. De aanvraag moet niet meer beoordeeld worden op volledigheid wat een vermindering van de werklast inhoudt.

- *Referentie voor bepalen van drempelbedragen compenserende vergoeding*

Het voorstel heeft een licht positieve impact op het personeelsbestand en de personeelsbudgetten van de Vlaamse Gemeenschap.
De drempelbedragen voor de uitbetaling van een compenserende vergoeding worden verbonden aan de aanvraag. Aanvragers worden gestimuleerd om een gezamenlijke aanvraag in te dienen. Bij de gezamenlijke aanvraag moet de initiatiefnemer, de landcommissie en de Vlaamse Landmaatschappij maar één dossier behandelen en uitbetalen, wat een verlichting van de administratieve last betekent.

Het ontwerpbesluit heeft bijgevolg een licht positieve weerslag op het personeelsbestand en de personeelsbudgetten van de Vlaamse Gemeenschap.

Het akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor het algemeen beleid inzake personeel en organisatieontwikkeling in de Vlaamse administratie, is bijgevolg niet vereist.

4.4 IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

4.4.1 Geen impact op lokale en provinciale besturen

De volgende voorstellen hebben **geen weerslag** op het personeelsbestand en de personeelsbudgetten van de lokale en provinciale besturen: de wijzigingen aan

- het BVR van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne
- het BVR van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu

- het BVR van 28 april 2000 tot bepaling van de categorieën van bedrijven waarvoor en de gebieden waarbinnen artikel 5.6.7, § 1, eerste lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening niet kan worden toegepast
- het BVR van 5 mei 2000 houdende bepaling van de nadere regels voor de opmaak en de actualisering van het plannenregister
- het BVR van 21 november 2003 houdende maatregelen ter uitvoering van het gebiedsgericht natuurbeleid
- het VLAREBO-besluit van 14 december 2007
- het Soortenbesluit van 15 mei 2009
- het BVR van 24 augustus 2009 betreffende sommige aspecten van de planbatenheffing
    - wat betreft uitzonderingen & vrijstellingen planbaten
      De voorgestelde wijziging leidt ertoe dat lokale en provinciale overheden - aanvullend op het reeds voorziene register plancompensaties - ook dienen na te gaan in welke gevallen de uitzonderings- of vrijstellingsbepalingen inzake planbatenplicht van toepassing zijn. Deze extra inspanning vooraan in het proces zal vermoedelijk leiden tot minder bezwaren van burgers verderop in de procedure. Globaal gezien is er dus geen weerslag.
- BVR van 16 juli 2010 tot bepaling van stedenbouwkundige handelingen waarvoor geen omgevingsvergunning nodig is
- Jachtadministratiebesluit van 25 april 2014
- de Vlareme
- BVR van 17 februari 2017 betreffende het geïntegreerde planningsproces voor ruimtelijke uitvoeringsplannen, planmilieueffectrapportage, ruimtelijke veiligheidsrapportage en andere effectbeoordelingen
- het BVR van 14 juli 2017 van de Vlaamse Regering betreffende de natuurbeheerplannen en de erkenning van natuurreservaten (uitgezonderd bekendmaking consultatie over het ontwerp van natuurbeheerplan)
- het BVR van 14 juli 2017 betreffende de subsidiëring van de planning, de ontwikkeling en de uitvoering van het geïntegreerd natuurbeheer
- het BVR van 11 januari 2019 inzake de herziening of de opheffing van stedenbouwkundige voorschriften van algemene en bijzondere plannen van aanleg en gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, met toepassing van artikel 7.4.4/1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- het BVR van 7 mei 2021 tot uitvoering van diverse bepalingen uit de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen en tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, wat betreft het toezicht op de naleving van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen
- het BVR van 15 september 2023 tot vaststelling van nadere regels voor aanvragen, adviezen en beslissingen over de vrijgave van woonreservegebieden
- het BVR van 22 maart 2024 over het realisatiegericht instrumentarium
    - Criteria voor verlenging termijn voor indienen aanvraag compenserende vergoeding / koopplicht
    - Beoordeling volledigheid aanvraag compenserende vergoeding/koopplicht
- het BVR van 24 oktober 2025 tot uitvoering van titel iv van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, wat betreft de milieueffectrapportage

4.4.2 Uitleg bij eventuele impact op lokale en provinciale besturen

- **het BVR van 24 augustus 2009 betreffende sommige aspecten van de planbatenheffing**

- *Figuur van het meerwaarderamingsrapport*

Het voorstel heeft een licht positieve impact op de lokale en provinciale besturen. Ze hoeven immers niet meer in te staan voor de administratieve handelingen verbonden aan de aanvraag van een meerwaarderamingsrapport en het behandelen van eventuele bezwaren van burgers over dit meerwaarderamingsrapport tijdens het openbaar onderzoek van een ruimtelijk uitvoeringsplan.

➢ BVR van 22 maart 2024 over het realisatiegericht instrumentarium

- *Beoordeling ontvankelijkheid van aanvraag compenserende vergoeding/koopplicht*

Het voorstel heeft een licht positieve impact op het personeelsbestand en de personeelsbudgetten van de lokale en provinciale besturen.
De initiatiefnemer en de tot aankoop verplichte entiteit (kan een gemeente of een provincie zijn) kan een aanvraag onmiddellijk onontvankelijk verklaren als blijkt dat de aanvraag pertinent onontvankelijk is. De aanvraag moet niet meer beoordeeld worden op volledigheid wat een vermindering van de werklast inhoudt.

- *Referentie voor bepalen van drempelbedragen compenserende vergoeding*

Het voorstel heeft een licht positieve impact op het personeelsbestand en de personeelsbudgetten van de lokale en provinciale besturen.
De drempelbedragen voor de uitbetaling van een compenserende vergoeding worden verbonden aan de aanvraag. Aanvragers worden gestimuleerd om een gezamenlijke aanvraag in te dienen. Bij de gezamenlijke aanvraag moet de initiatiefnemer (dat kan een gemeente of een provincie zijn) maar één dossier behandelen en uitbetalen, wat een verlichting van de administratieve last betekent.

Het ontwerpbesluit heeft bijgevolg een licht positieve weerslag op de lokale besturen.

5 VERDER TRAJECT

Het voorontwerp van besluit wordt na de eerste principiële goedkeuring voor advies aan de Raad van State voorgelegd.

Na definitieve goedkeuring zal dit besluit worden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

6 VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

1° haar principiële goedkeuring te hechten aan bovengenoemd voorontwerp van besluit houdende diverse bepalingen inzake omgeving, leefmilieu en natuur en ruimtelijke ordening;

2° de Vlaamse minister, bevoegd voor de omgeving en landbouw, te gelasten over voornoemd voorontwerp van besluit het advies van de Raad van State in te winnen, met het verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van dertig dagen, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

De Vlaamse minister van Omgeving en Landbouw,

Jo BROUNS

Bijlage

1. Advies van de Inspectie van Financiën d.d. 12 mei 2026.
2. Het begrotingsakkoord van 1 juni 2026.